

Februari 2018. Al 10 jaar lang zijn er problemen bij de Lidwinaschool in Amsterdam. Zoals zo vaak is er niet één specifieke oorzaak van deze problemen aan te wijzen. Ik heb veel gedaan om uit te zoeken wat mogelijk bijdraagt aan deze problemen. In mijn 7 eerdere artikelen uit 2016 heb ik geschreven over hoe het schoolbestuur (Askoscholen, of korter ASKO) omgaat met klachten, hoe klachten worden behandeld door de Stichting Onderwijsgeschillen en over hoe men op andere klagers heeft gereageerd. Dit zijn de artikelen met nummers 5 tot en met 11 op deze webpagina. In 4 nieuwe artikelen schrijf ik onder meer over het volgende:

1. hoe conflicten op de spits worden gedreven en leiden tot verloren juridische procedures,
2. hoe vacatures voor de oudergeleding van de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad vervuld worden,
3. hoe de medezeggenschapsraad van de Lidwinaschool zijn voornaamste wettelijke taak uitvoert (openheid en overleg bevorderen),
4. hoe Askoscholen in het jaarverslag selectief belangrijke dingen weglaat en geen inzage geeft in bepaalde kosten,
5. hoe ASKO en de directeur van de Lidwinaschool omgaan met de Code Goed Bestuur van de PO-raad.

Steeds heb ik instanties en betrokkenen hun mening gevraagd. Ik heb geprobeerd deze feedback getrouw weer te geven in mijn artikelen. Een belangrijk onderdeel van mijn verhaal is dan ook hoe anderen hebben gereageerd.

Men zou kunnen denken dat ik deze artikelen uit rancune heb geschreven. In plaats daarvan is erkenning van bepaalde problemen in het onderwijs en hoop op verbetering mijn drijfveer. Kritiek leveren op onderwijsinstellingen is helaas niet makkelijk. Vooral niet als het gaat om hoe we met elkaar omgaan. Hoewel ik blij ben dat al ASKO's vorderingen in hun smaadproces tegen mij zijn afgewezen doet het bijvoorbeeld pijn dat de rechter schrijft dat ik "spijkers op laag water zoek" en dat ik de relatie had verhard. Ik heb daarover goed nagedacht, veel uitgezocht en veel nieuwe feiten gevonden, en ben weer aan het schrijven gegaan. Het resultaat is deze nieuwe reeks artikelen.

Mijn conclusie is dat er in onderwijsland veel goed is geregeld. Op materieel gebied worden de meeste regels gecontroleerd en gehandhaafd. Maar dat kan nog iets beter zoals uit mijn nieuwe stukjes blijkt. Ik denk dat sommige schoolbesturen te snel een dure rechtsgang beginnen bij conflicten. Op immaterieel gebied kan er echter veel meer verbeterd worden. Bestaande regels ter verbetering van transparantie van onderwijsinstellingen zouden gehandhaafd moeten worden. Zo is het vreemd dat in ASKO's jaarverslag over 2016 3 juridische procedures niet besproken worden. Ook valt niet op te maken hoeveel de sluiting van basisschool "De Saffier" heeft gekost, en wordt er niet besproken waarom deze school is gesloten. Bestaande regels voor goed bestuur zouden verder wettelijk verankerd moeten worden. Schoolbesturen kunnen anders te makkelijk kritische ouders de mond snoeren door te dreigen hun kinderen te verwijderen.

Ga nu naar het eerste nieuwe artikel: [Hoe Askoscholen en de Lidwinaschool omgaan met conflicten](#)

Het eerste artikel van de oude reeks uit 2016 staat hier: [Hoe Askoscholen en de Lidwinaschool omgaan met klachten](#).

Lezer, oordeel zelf!

Hoe Askoscholen en de Lidwinaschool omgaan met conflicten

In voorgaande artikelen heb ik al beargumenteerd dat Askoscholen en de Lidwinaschool in Amsterdam niet goed omgaan met klachten van ouders. Daardoor monden klachten vaak uit in conflicten met ouders. Vervolgens worden deze conflicten onnodig op de spits gedreven. Dit stukje gaat weer over de heer Maarten Berkers, directeur van de Lidwinaschool en voorzitter Diane Middelkoop van Askoscholen.

Mevrouw Middelkoop is geïnteresseerd in onderwijsrecht en lid van de vereniging van voor onderwijsrecht. Dergelijke kennis komt goed van pas bij organisaties die conflicten op de spits drijven. Askoscholen voert namelijk procedures waarvan je je kunt afvragen of ze echt nodig waren. Zo heeft Askoscholen vorig jaar (2016) een kort geding tegen de gemeente Amsterdam aangespannen en verloren. In september 2017 heeft Askoscholen een door hen aangespannen rechtszaak tegen het ministerie van onderwijs in de hoogste instantie, bij de Raad van State, verloren.

Zie de [kort geding uitspraak](#) en de [uitspraak van de Raad van State](#). De maatschappelijke impact van dit conflict was behoorlijk: zie [dit](#), [dit](#), en [dit](#) Parool artikel. Zoals te lezen is in het als tweede gelinkte Parool artikel was op deze rechtszaak veel kritiek. Schoolbesturen zouden de komst van de nieuwe school met het proces willen vertragen. Op die manier proberen zij voordelen zoals een betere locatie en meer leerlingen te realiseren. In dit [Parool artikel](#) verdedigen diverse besturen waaronder mevrouw Middelkoop van Askoscholen het aanspannen van de rechtszaak. Vrij vertaald: een nieuwe school is prima zolang die onderdeel is van één van onze organisaties. In dit stuk wordt feitenvrij gecommuniceerd. Anderen zouden zich niet aan de spelregels houden maar je leest niet waarom. Is het Calimero-gevoel van hun tegenstanders wel echt zo misplaatst als de 4 schoolbesturen beweren? Men wekt de indruk dat bevoegdheden zijn gebruikt voor een ander doel dan waar ze voor bedoeld zijn. Zie verder [mijn artikel](#) over hoe Askoscholen omgaat met de Code Goed Bestuur van de PO-raad.

Hieronder geef ik informatie over een andere, minder bekende, bij voorbaat kansloze juridische procedure.

Nog voordat ik mijn verhaal in de zomer van 2016 helemaal online had gezet dreigde de heer Berkers mijn kinderen van de Lidwinaschool te verwijderen. Na de vakantie kreeg ik emails van mevrouw Middelkoop. Het begon met een oproep (inderdaad een oproep) om een gesprek te hebben met haar en haar juridisch adviseur. Omdat ik op die tijd en datum niet kon heb ik deze oproep afgezegd. Askoscholen spreekt bij voorkeur midden op de dag af met ouders. Hier had ik ze al eerder op gewezen. Bij de hoorzitting van de LKC in mei 2016 opperden ze dit soort gesprekken dan aan de randen van de dag te houden, eventueel op een lokatie bij mij in de buurt. Dan is het natuurlijk vreemd als men daar later geen rekening mee houdt.

Ik heb daarop een voorstel voor een datum en tijd voor gesprekken met de heer Berkers en mevrouw Middelkoop gedaan. Beiden hebben hun datum en tijd niet bevestigd maar ook niet afgezegd. Ook heb ik hen meerdere keren gevraagd om inhoudelijk en gedetailleerd te reageren op mijn website. Dat hebben ze niet gedaan. Er viel best te praten over mijn website maar dan had er natuurlijk wel iets van hun moeten komen.

Als dat beter uitkomt houdt Askoscholen echter discussies zoveel mogelijk "feitenvrij". Het gaat daarbij niet alleen om de communicatie met mij. We zagen dat hierboven al bij hun reactie op kritiek op juridische procedures over "Klein Amsterdam". Ook heeft Diane Middelkoop in het Parool niet gereageerd op [kritiek](#) rondom het sluiten van basisschool De Saffier.

Vervolgens heb ik mij kandidaat gesteld voor de medezeggenschapsraad van de Lidwinaschool. Kandidaten van de MR moesten een stukje schrijven over waarom ze zich kandidaat stelden. Dit zou de MR dan in de nieuwsbrief zetten en aan de ouders sturen. Mijn stukje bevatte een link naar deze website.

Volgens de wet bevordert de Medezeggenschapsraad naar vermogen openheid en onderling overleg in de school. De Medezeggenschapsraad van de Lidwinaschool negeerde dit artikel 7.1 van de [Wet medezeggenschap op scholen](#), ondanks dat rechter Peter Björn Martens in de MR zat. De link moest eruit. Door ermee in te stemmen dit wetsartikel zonder goede motivering te negeren geeft deze rechter geen goed

voorbeeld. Meer over deze MR in een [mijn artikel](#) over governanceproblemen bij ASKO. Vervolgens heb ik aan ongeveer de helft van de ouders een flyer uitgedeeld, buiten de school. Hierin stond min of meer dezelfde tekst als in het voorstelstukje voor de MR maar dan met de link erbij.

Voor Askoscholen was dat kennelijk de druppel die de emmer deed overlopen. Bij het stukje voor mijn kandidaatstelling plaatste Middelkoop een reactie. Hierin werd er opnieuw feitenvrij op mijn website gereageerd. Er werd gezegd dat de beschuldigingen onterecht waren zonder er gedetailleerd op in te gaan. Verder kreeg ik een brief van hun advocaat. Daarin werd er gesommeerd de pagina's over Askoscholen en de Lidwinaschool van mijn website te halen. Anders zouden ze een kort geding beginnen. Ook werd er gedreigd met verwijdering van mijn kinderen.

In zo'n geval ligt *mediation* voor de hand. Bij een mediation begeleidt een onafhankelijke en gecertificeerde mediator gesprekken tussen 2 partijen. Voordat deze gesprekken beginnen moeten de 2 partijen het eens zijn over het onderwerp en mogen ze geen voorwaarden vooraf stellen. Ik heb dus mediation aangeboden. Askoscholen ging daar niet op in omdat ze als voorwaarde stelden dat ik eerst de Asko-pagina's op zwart zou zetten. Vervolgens spanden ze een kort geding aan om de website uit de lucht te halen.

Askoscholen wilde zo discussies tussen ouders over de school in de kiem smoren. Askoscholen gaf namelijk bij de rechtbank de volgende reden voor het kort-geding op: "Handelen gedaagde veroorzaakt onrust op school, daarom bij voorkeur een zo spoedig mogelijke behandeling."

Voor een smaadproces ligt lat voor de eiser zeer hoog. Zo ook voor Askoscholen. Er moet bewezen worden dat de uitlatingen schadelijk zijn, dat ze niet waar zijn of niet in het algemeen belang. In de dagvaarding moet de advocaat dat dus goed uitleggen en dat kan hij alleen doen als hij gedetailleerd inhoudelijk op mijn stellingen ingaat. Dat gebeurde niet. Er werd niet of nauwelijks gemotiveerd waarom mijn uitlatingen schadelijk waren en ook niet waarom ze niet waar of niet in het algemeen belang waren. Alleen al op grond van de dagvaarding was Askoscholen bij voorbaat kansloos. We mogen aannemen dat Diane Middelkoop dat als onderwijsjurist heel goed wist.

Ook al is het makkelijk om je te verweren in een smaadproces, toch schrijf ik niet zomaar iets op deze website. Ik doe zeer zorgvuldig onderzoek. Voor vrijwel alles wat ik schrijf heb ik bewijs in de vorm van emails, brieven en geluidsopnames. Ik kon tijdens het proces daarom aantonen dat voor alles wat ik hier heb opgeschreven op zijn minst veel te zeggen valt. Verder kon ik ook aantonen dat de uitspraken in het algemeen belang zijn.

In het schoolblad ontkende mevrouw Middelkoop mijn uitspraken over de sociale veiligheid op de Lidiwinaschool min of meer. Veelzeggend was dan ook dat Askoscholen bij de rechter niet probeerde aan te tonen dat deze uitspraken onwaar waren. Situaties waarbij een instelling op de ene plek iets anders zegt dan op de andere plek noemen accountants *differential disclosure*. Al in 1998 waarschuwde Thornton O'Glove in zijn bestseller *Quality of Earnings* beleggers op te passen voor bedrijven waar je dit ziet.

De voorzieningenrechter stelde tijdens de zitting voor om de zaak aan te houden zodat we nog een week de tijd hadden om er in goed overleg uit te komen. Helaas lukte dat niet want weer bleef Askoscholen de voorwaarde stellen dat eerst de website op zwart moest. Het was daarna geen verrassing dat de rechter alle eisen van Askoscholen in haar [uitspraak](#) verwierp. Askoscholen ging niet in hoger beroep.

Ze liet op de zitting en in haar vonnis blijken dat ik teveel spijkers op laag water had zitten zoeken. En ze vond mijn stukjes een weinig gelukkige stap in een proces van verharding. Dat deed me pijn. Eerst heb ik immers erg mijn best gedaan heb om mijn boodschap rechtstreeks over te brengen. En niet alleen ik, heel veel andere ouders hebben hetzelfde gedaan. Wat moet ik dan als dat niet aankomt? Is je kinderen naar een andere school sturen dan de enige optie? Ik neem het de rechter overigens niet kwalijk want zo iemand kent nu eenmaal niet alle omstandigheden. Ik hoop dat na deze stukjes het duidelijk is dat deze opmerkingen van de rechter ongegrond zijn.

Ook schreef ze dat het niet aannemelijk is geworden dat er bij ASKO sprake is van "wantoestanden". Op deze website heb ik de term "wantoestanden" echter niet teruggevonden. Wel heb ik uitspraken gedaan over kinderen die jarenlang met geweld gepest zijn. Die uitspraken kunnen aannemelijk gemaakt worden maar op grond van de door ASKO uitgebrachte dagvaarding hoefde dat niet. Ik kom hiermee terug op mijn opmerking over *differential disclosure*. Het zou kunnen dat ze de dagvaarding expres zo hebben opgesteld

dat mijn zeer specifieke beschuldigingen over pesten tijdens het proces niet aan bod kwamen. Die kon ASKO niet te ontzenuwen.

Vervolgens heb ik weer mediation aangeboden, uiteraard zoals gebruikelijk zonder voorwaarden vooraf. Dat er geen voorwaarden vooraf gesteld mogen worden heeft een goede reden. Anders heb je al gauw een extra mediation nodig over de voorwaarden om tot mediation te komen. Of zelfs een mediation over de voorwaarden om tot een mediation komen over de voorwaarden om tot mediation te komen. Na geruime tijd werd mijn voorstel geaccepteerd. Ze gingen niet akkoord met één van de door mij voorgestelde, onafhankelijke mediators. Dat waren advocaten en die waren te duur voor ASKO! Ze wilden evenmin de dreigementen met verwijdering als onderwerp. Ook stelde directeur Maarten Berkers van de Lidwinaschool later toch weer de voorwaarde dat de website offline moest. Het is o.a. de taak van de mediator om mensen bij elkaar te brengen zonder dat ze voorwaarden vooraf stellen. Ik mag aannemen dat onze mediator daarvoor erg zijn best heeft gedaan. De mediator van Askoscholen stuurde de reactie met de voorwaarde van de directeur echter gewoon naar mij door. Berkers was dus echt niet tot ongeclausuleerde mediation bereid. Het was zelfs de mediator niet gelukt Berkers van zijn voorwaarde vooraf af te brengen.

In de maanden tussen de uitspraak en het beëindigen van onze pogingen om tot een mediation te komen heeft zowel Middelkoop als Berkers met verwijdering van mijn kinderen bedreigd. Middelkoop stuurde daarna nog een [brief](#) met als onderwerp "waarschuwing", met weer een dreigement om mijn kinderen van de Lidwinaschool te verwijderen. Ook in de waarschuwing ging ze niet in op wat zij zo erg vond aan de website, waarom ze het oneens was met de uitspraak van de rechter, of waarom de schooldirecteur niet tot ongeclausuleerde mediation bereid was. In mijn antwoord legde ik haar nog eens uit waarom ik het niet eens was met deze waarschuwing. Aan het einde van mijn antwoord heb ik haar nog de volgende vragen gesteld:

De heer Berkers en u hebben inmiddels meerdere keren met verwijdering van onze kinderen bedreigd zonder de daad bij het woord te voegen. Kunt u uitleggen waarom? Wat is de functie van die dreigementen als we ons gezamenlijk willen inzetten voor een goede schoolgang?

Ongeveer een maand later bevestigde Middelkoop de ontvangst van mijn antwoord op haar waarschuwing. De 2 vragen liet zij onbeantwoord.

Is de Raad van Toezicht tevreden over Middelkoop? De Raad van Toezicht wist al van van eerdere problemen bij de Lidwinaschool, in 2011. Kort na deze problemen is er iemand weggegaan, formeel om gezondheidsredenen. Hierdoor kreeg mevrouw Middelkoop haar huidige functie. Verder was de raad al in april 2016 op de hoogte van mijn klacht bij de Landelijke Klachtencommissie. Ik heb verder in november 2016 bij voormalig voorzitter mevrouw Cathy Spierenburg geklaagd over de dreigementen met verwijderen van mijn kinderen door Berkers en Middelkoop. Ook heb ik bij haar geklaagd over het innemen in de MR-verkiezing bij de Lidwinaschool door mevrouw Middelkoop. In het bijzonder heb ik bij haar geklaagd over de feitenvrije discussie die het bestuur van Askoscholen en de directeur Berkers van de Lidwinaschool probeerden te voeren. Spierenburg verwees mij opnieuw naar de Landelijke Klachtencommissie. Daarop liet ik haar weten dat dat geen zin had omdat deze commissie niet aan waarheidsvinding doet. Op dat argument ging zij niet in. Zij antwoorde dat een klacht bij de LKC "de voorgeschreven route" was en dat de LKC een professionele instantie was die goed klachten kon behandelen. Ook de Raad van Toezicht probeerde zo veel mogelijk feitenvrij te communiceren.

Misschien dat de Raad van Toezicht inderdaad geen enkele rol bij conflicten tussen ouders en het bestuur heeft. Dat zou betekenen dat er een lacune is: veel conflicten zijn immers volgens de LKC niet behandelbaar. Echter de RvT is natuurlijk wel verantwoordelijk voor toezicht op naleving van regels. En daarin heeft de RvT tekort geschoten. Na het lezen van het jaarverslag over 2016 en de Code Goed Bestuur van de PO-raad heb ik in een neutraal geformuleerde brief vragen gesteld aan de Raad van Toezicht. Onder meer heb ik gevraagd of de Raad van Toezicht vindt dat er voldaan is aan de Code Goed Bestuur wat betreft mijn klacht. Daarnaast heb ik gevraagd of men vindt dat het achterwege laten van de gevoerde juridische procedures toegestaan is volgens de richtlijnen voor jaarverslagen van het ministerie van onderwijs. Op veel van mijn vragen geven ze geen antwoord. Indirect gaan ze wel in op sommige van mijn vragen. Daardoor is duidelijk dat de Raad van Toezicht volledig achter Middelkoop en Berkers blijft staan. De manier waarmee ze mijn brief afdoen is volgens mij overigens in strijd met de Code Goed Bestuur. Zie ook [mijn artikel](#) over hoe ASKO omgaat met de Code Goed Bestuur van de PO-raad.

Wat vindt de medezeggenschapsraad van de Lidwinaschool achteraf gezien van de gang van zaken?

De voorzitter Jim Jansen was al in 2011 voorzitter van de MR, toen ouders ook al klaagden dat ze niet door de school werden gehoord. Destijds riep hij ouders al op hun klachten binnenskamers te houden. Zie [blz 35 van dit document](#). Ook na zijn brief uit 2011 zijn er kinderen vanwege jarenlange pestproblemen van school gegaan. In 2016 zag de MR verder geen aanleiding om iets te doen met mijn klacht bij de LKC. Wel schreven ze dat ze de heer Berkers in het verleden verzocht hebben om een communicatiecursus te volgen. Misschien heeft hij daar geleerd om feitenvrij te communiceren. Ik heb in het najaar van 2017 meerdere vriendelijke emails gestuurd waarin ik bovenstaande gang van zaken heb geschetst met een paar voor de hand liggende vragen. Op deze emails heeft de MR niet geantwoord. Ik heb de MR-leden daarop verzocht om dan maar individueel hun standpunt kenbaar te maken. Ook hierop heeft geen enkel MR-lid gereageerd. Ook niet rechter Peter Björn Martens. Wel kreeg ik op latere vragen over het niet bekend maken van vacatures voor de oudergeleding van de GMR het bericht dat de MR geen verdere vragen zal beantwoorden. Dit is vreemd gezien de wettelijke taak van de MR: *De medezeggenschapsraad bevordert naar vermogen openheid en onderling overleg in de school.*

Waarom dit voor iedereen relevant is:

De meeste rechters zijn zich in hun privéleven bewust van hun voorbeeldfunctie. Neem mijn (overleden) opa, voormalig raadsheer bij het gerechtshof in Leeuwarden. Een keurige man. Was 7 jaar verloofd met mijn oma zonder haar met ook maar één vinger aan te raken. In die tijd was een klein beetje wriemelen voor het huwelijk al een schande! Weliswaar was hij lid van Vindicat, maar dat was toen nog een nette Groningse studentenvereniging. Ik ben ervan overtuigd dat hij zich daar netjes gedroeg: hij was één van de weinige geheelonthouders.

Later reed hij altijd extreem voorzichtig. Dit was in een tijd waarin iedereen zich nog lekker uitleefde zonder maximumsnelheid of noemenswaardige controle daarop. Waarin nuchtere veroorzakers van ongevallen op een zeer soepele behandeling konden rekenen, zelfs als er iemand dood was gegaan. Maar ook de tijd van voor de verplichte APK-keuring, met op de weg talrijke wrakken zonder airbags en met slechts minimale roestige kreukelzones.

Een keer leidde traagheid bij het oversteken van een weg juist tot een kleine aanrijding. Ik vroeg mijn vader daarover: "Waarom stak opa dan zo sloom over?" "Nou, hij probeerde altijd heel goed uit te kijken want bij een ongeluk kan er zo iemand overlijden. Dan kan er een vonnis komen: dood door schuld. En dat is niet leuk voor een rechter!", zei mijn vader.

Hoe anders gedraagt rechter Peter Björn Martens zich als lid van de MR van de Lidwinaschool. Je verwacht dat zo iemand ook in zijn privéleven correct omgaat met nuttige regels. En mocht dat eens mislopen dat zo iemand dan naderhand verkeerde beslissingen durft toe te geven en pijnlijke vragen niet uit de weg gaat. Dat heeft te maken met belangrijke waarden, zeker voor een rechter: fatsoen en integriteit. Je verwacht verder dat zo iemand ook in zijn privéleven onafhankelijk denkt. En extra informatie probeert in te winnen waar dat nodig is of voor de hand ligt. Bijvoorbeeld in dit geval door met mij in gesprek te gaan.

Ik denk overigens niet dat hij zich in de rechtszaal ook zo opstelt. Ongetwijfeld laat hij zijn gedrag afhangen van de omstandigheden: zakelijk, waar hij volstrekt onafhankelijk moet zijn, of privé. Maar zou hij zich snel aanpassen als de omstandigheden bij de rechterlijke macht in Nederland ooit veranderen? Zouden dit soort rechters in landen als Rusland, Turkije en misschien straks ook in Polen, Hongarije en Roemenië de rol van kritiekloze stempelautomaat aannemen? Op dit moment bemoeit de politiek in Nederland zich niet veel met de rechterlijke macht. Voormalig president van de Hoge Raad Geert Corstens schreef echter op 9 januari 2018 in de NRC dat de onafhankelijkheid van rechters beter gewaarborgd moet worden. Hij vindt dat ook hier rechters niet goed beschermd zijn tegen politieke invloed.

Maar dit is natuurlijk vooral relevant omdat schoolbesturen kennelijk anderen lastig kunnen vallen met kansloze procedures die betaald worden met belastinggeld. De zogenaamde [lumpsum financiering](#) maakt dit mogelijk. Deze vorm van financiering geeft Askoscholen een grote vrijheid in het besteden van overheidsgeld. Ze hoeven het niet allemaal aan de kinderen te besteden. Ze kunnen een deel ervan ook gebruiken om door eigen toedoen op de spits gedreven conflicten uit te procederen.

Er is helaas weinig controle op de bestuursstijl en de uitgaven van schoolbesturen in het bijzonder onderwijs. Minder controle dan bij de gewone overheid. In feite is het alleen de accountant die dingen

controleert. Die controle betreft alleen de uitgaven, de balans, continuïteit van de organisatie vanuit financieel oogpunt gezien en materiële onjuistheden in de rest van het jaarverslag. De accountant controleert dus niet op immateriële onjuistheden waardoor de controle zeer beperkt blijft, zie verder [mijn artikel](#) over het jaarverslag van ASKO. De accountant is bovendien niet echt onafhankelijk omdat deze betaald wordt door het schoolbestuur. Uit het net gelinkte artikel blijkt ook dat het ministerie van onderwijs (de onderwijsinspectie) de andere kant op kijkt.

Bij de gewone overheid zijn er nog veel andere controlerende instanties, zoals gemeenteraden, het parlement en bijvoorbeeld de Rekenkamer. Daar hebben burgers bovendien via de Wet Openbaarheid Bestuur ruime mogelijkheden om zelf onderzoek te doen. Op schoolbesturen in het bijzonder onderwijs is deze wet helaas niet van toepassing.

In het onderwijs heb je nog de medezeggenschapsraden als controleurs. Hierboven heb ik al laten zien dat deze raden niet altijd optimaal functioneren. Bij Askoscholen is er meer over deze raden te vertellen. Zie verder [mijn artikel](#) over governanceproblemen bij ASKO.

Het jaarverslag van Asko meldt geen aparte personen voor de functie penningmeester en secretaris.

We kunnen daarom gerust aannemen dat voorzitter Middelkoop ook penningmeester is. Hoewel toegestaan is het maar de vraag of zo'n vermenging van functies wenselijk is voor grote organisaties als ASKO. Zou ASKO de procedures ook gevoerd hebben als Middelkoop een penningmeester als *sparring partner* had? Gezien het feit dat zij in haar eentje de dagelijkse gang van zaken bij Askoscholen bepaald verwacht je verder uitgebreid toezicht van de Raad van Toezicht.

In het jaarverslag van Askoscholen worden de juridische kosten niet genoemd noch verantwoord. In mijn [artikel](#) over het jaarverslag van ASKO bespreek ik waarom dit niet strookt met de richtlijnen van het ministerie van onderwijs. Het is de vraag of de procedures aangespannen waren als de Raad van Toezicht er van te voren op gestaan had dat ze in het jaarverslag besproken moeten worden. In dat artikel bespreek ik ook waarom de manier waarop Askoscholen mijn klacht in haar jaarverslag bespreekt evenmin strookt met diezelfde richtlijnen.

Ten derde is dit voor iedereen relevant omdat de overheid moeite heeft om tegen dit soort dingen in het bijzonder onderwijs op te treden. De meeste ouders gaan niet zo ver als ik, en daardoor komt er maar weinig naar buiten. Onderwijsorganisatie verzwijgen soms dingen: zie weer mijn [artikel](#) over het jaarverslag van Askoscholen. Organisaties die bijzonder onderwijs aanbieden bouwen ook door middel van fusies steeds sterkere machtsposities op. Optreden tegen één school is misschien nog wel te doen maar Askoscholen heeft ongeveer 30 scholen in en rond Amsterdam. Daar begint de gemeente Amsterdam niet zo snel aan. Wetgeving voor jaarverslagen biedt voldoende aanknopingspunten om tegen Askoscholen op te treden. Maar het lijkt erop dat er niet wordt gehandhaafd, in ieder geval niet door het ministerie van onderwijs.

Uit recent [onderzoek](#) blijkt verder dat dergelijke grote combinaties qua kosten significante schaalnadelen hebben. Uit eerder onderzoek bleek dat leerlingen waarschijnlijk slechter presteren op scholen met grote schoolbesturen. Bovengenoemd recent onderzoek heeft de eerdere resultaten niet kunnen bevestigen. Toch kan ik me goed voorstellen dat besturen met maar één school beter op de winkel passen: een paar kleine foutjes en de organisatie houdt snel op te bestaan. Ongetwijfeld zou Askoscholen zich tegenover mij heel anders opgesteld hebben als het alleen de Lidwinaschool had bestuurd.

In Amsterdam is er helaas weinig concurrentie tussen scholen. In Amsterdam maakt het overigens minder uit dan elders of een schoolbestuur veel of weinig scholen beheert. Dit komt doordat kinderen door middel van loting over scholen worden verdeeld. Ouders vullen een lijst in met de scholen van hun voorkeur. Vervolgens wordt er geloot. Zo komen (vrijwel) alle scholen aan genoeg kinderen, ook de minder goede. Na het eerste jaar kan er aan het einde van elk schooljaar gewisseld worden maar dit is ingrijpend voor de kinderen. Bovendien zitten de scholen die veel ouders als eerste voorkeur hebben ingevuld dan nog steeds vol. Deze scholen maken (terecht) alleen een uitzondering als het erg slecht met je kind gaat. Bijvoorbeeld als je kind weigert naar school te gaan. De keuzevrijheid van Amsterdamse ouders is dus beperkt. Niet alle ouders kunnen hun kinderen daarom naar een school sturen waar men correct omgaat met ouders.

Tot slot: Ik heb er vertrouwen in dat Askoscholen niet meer zal proberen kritische ouders de mond te snoeren en stopt kritische ouders te bedreigen met verwijdering van hun kinderen. Ook heb ik er vertrouwen in dat Askoscholen juridische procedures en de behandeling van klachten beter zal verantwoorden in haar

jaarverslag. Ik denk dat de bestuurders hierdoor meer hun best zullen doen om conflicten te vermijden en buiten de rechtszaal op te lossen. Ten slotte heb ik er vertrouwen in dat de MR van de Lidwinaschool beter zijn wettelijke taak gaat naleven.

[Lees verder: Hoe Askoscholen in het jaarverslag recht breit wat krom is.](#)

Hoe Askoscholen in het jaarverslag recht breed wat krom is

Jaarverslagen van onderwijsinstellingen lijken soms op het zoveelste PR-documentje. Niets is echter minder waar. Voor jaarverslagen van onderwijsinstellingen heeft het ministerie van onderwijs richtlijnen laten maken. De richtlijnen van december 2016 staan [hier](#). Volgens het ministerie van onderwijs gelden deze richtlijnen ook voor jaarverslagen over 2016.

Het doel van deze richtlijnen is ervoor te zorgen dat jaarverslagen van onderwijsinstellingen een getrouw beeld geven voor alle belanghebbenden. Zie [blz 10](#) in hoofdstuk 2 van de richtlijnen met als titel "de jaarverslaggeving in het onderwijs in het kort":

Het onderdeel bestuursverslag geeft een juist en volledig beeld van het gevoerde beleid en de resultaten. Het bevat alle voor de lezer relevante feiten en ontwikkelingen, waarbij de toegankelijkheid van de informatie centraal staat.

.....
Speciale aandacht vragen de verplichte onderdelen:

.....
- de wijze waarop de horizontale verantwoording is ingericht,
....."

Zie [bladzijde 26](#) van hoofdstuk 4a met als titel "Jaarverslaggeving en horizontale verantwoording":

In het bestuursverslag doet het bestuur verslag van de gang van zaken, het gevoerde beleid en de stand van zaken per ultimo verslagjaar. In de praktijk wordt dit verslag ook wel aangeduid als 'directieverslag'. In het vervolg spreken we van 'jaarverslag' als we het gehele verslaggevingsdocument bedoelen, en van 'bestuursverslag' als we enkel het beschrijvende onderdeel bedoelen. Het bestuursverslag moet ingevolge het BW toegankelijk zijn en mag niet met vage en globale rapportages worden gevuld.

Merk op dat de brochure hier verwijst naar het burgerlijk wetboek. Als ik het goed begrepen heb mogen rapportages wettelijk niet "vaag en globaal" zijn, en dus mag men niet selectief relevante feiten weglaten. Op [bladzijde 28](#) staat nog eens dat het jaarverslag ook voor ouders is en dat instellingen in het jaarverslag verantwoording afleggen aan ouders.

Zie definitie horizontale verantwoording op [bladzijde 12](#) (hoofdstuk 2):

Horizontale verantwoording beoogt de discussie op gang te brengen tussen het bestuur en de direct belanghebbenden. Deze dialoog wordt essentieel geacht voor de positie van de onderwijsinstelling in de samenleving. Het initiatief voor de horizontale dialoog is primair de verantwoordelijkheid van het bestuur. In het bestuursverslag wordt aangegeven hoe dit is ingevuld.

Helaas geeft het [jaarverslag](#) van Askoscholen over 2016 op een aantal punten geen "getrouw beeld". Ook missen er "relevante feiten en ontwikkelingen". Omdat diverse belangrijke dingen niet genoemd worden probeert het rapport te weinig "de discussie op gang te brengen tussen het bestuur en de direct belanghebbenden."

Op [bladzijde 6](#) van het jaarverslag worden de kernwaarden besproken: aandacht, verbinding en ambitie. Wat zou dat in de praktijk betekenen? Op [bladzijde 17](#) staat een toelichting:

Scholen kennen de wensen van de ouders en de mogelijkheden van de leerlingen en stemmen hun onderwijsaanbod daarop af.

In de praktijk wordt het ouders moeilijk gemaakt om hun wensen kenbaar te maken. Ik wil best geloven dat scholen op de wensen van ouders inspelen. Maar daar hoort ook erkenning van Askoscholen bij. In plaats daarvan doen ze alles om klachten te ontkennen. Voorzitter Middelkoop ging zelfs zo ver dat ze het TV-kijken

op de Lidwinaschool verdedigde onder het beleid "spelend leren" omdat dat goed voor de ontspanning zou zijn. Erkenning dat ouders een terecht punt maken is natuurlijk ook onderdeel van hun kernwaarde *verbinding*. Zie de overige [artikelen](#) op deze site voor meer voorbeelden.

Dit is natuurlijk uiteindelijk een subjectieve beoordeling van mij. Bij de bespreking van klachten gaat Askoscholen over het grijze gebied tussen subjectief en objectief heen. Op [bladzijde 25](#) van hoofdstuk "Governance" staat dat mijn klacht door de Landelijke Klachtencommissie ongegrond is verklaard. Dan volgt er een punt. Verder niets. Impliciet zeggen ze daarmee: "dus we hoefden met die klacht niets te doen." Dat zou correct geweest zijn als Asko inderdaad niets meer had gedaan. Dus niet reageren op de website tegenover andere ouders, geen rechtszaak voeren over de website, niet dreigen met verwijdering, niet ingaan op een voorstel tot mediation om het vervolgens toch weer af te wijzen, en geen waarschuwing geven met opnieuw een dreigement om te verwijderen.

Maar Askoscholen heeft juist heel veel na de uitspraak van de LKC gedaan. In termen van de richtlijnen missen er "relevante feiten en ontwikkelingen". Bij andere klachten worden er bovendien wel "relevante feiten en ontwikkelingen" gemeld, ook als de klacht ongegrond wordt verklaard: zie de klacht bij de Regenboog in hetzelfde jaarverslag over 2016. Het was daarom veel correcter geweest om het volgende in het jaarverslag te zetten:

De ouder heeft zijn ervaringen vervolgens online gezet. De directeur en het bestuur hebben hem diverse malen gevraagd om de pagina's offline te halen. Het verzoek van de directeur bevatte een dreigement om zijn kinderen te verwijderen. Vervolgens stelde de ouder zich kandidaat voor de MR en deelde hij de link naar zijn website met een groot deel van de ouders op de school. Daarop hebben wij weer met verwijdering gedreigd en een kort geding aangespannen. Die rechtszaak heeft Asko verloren. Vervolgens heeft de ouder nog ongeclausuleerde mediation aangeboden maar daar is het niet van gekomen. Men kon het niet eens worden over het onderwerp van de mediation en de directeur wilde bovendien eerst de website op zwart. De ouder wilde als onderwerp de dreigementen om zijn kinderen te verwijderen en de directeur wilde alleen herstel van vertrouwen als onderwerp. Tussen de uitspraak van de rechter en het vastlopen van de mediation hebben Askoscholen en de directeur opnieuw 2 keer met verwijdering gedreigd. Na het stuklopen van de mediation heeft het bestuur de ouder gewaarschuwd. Deze waarschuwing bevatte opnieuw een verkapt dreigement om zijn kinderen te verwijderen. De ouder heeft deze waarschuwing naast zich neergelegd. Het bestuur heeft niet geantwoord op zijn vragen over "het nut van de steeds terugkerende dreigementen tot verwijdering als die toch niet uitgevoerd worden".

Askoscholen heeft in 2016 verschillende juridische procedures gevoerd, waaronder een smaadzaak tegen mij. Zie ook mijn [artikel](#) over hoe ASKO omgaat met conflicten. In het jaarverslag over 2016 heb ik niets over deze juridische procedures kunnen vinden. Dat is vreemd omdat zeer hoog opgelopen conflicten al gauw tot de "relevante feiten en ontwikkelingen" uit de richtlijnen behoren. Zeker verloren rechtszaken. De enige uitzondering is misschien een pro-forma ontslagzaak van een leerkracht. Die worden alleen gevoerd voor het wachtgeld. Gewonnen rechtszaken zouden ook zo'n uitzondering kunnen zijn, als achteraf gezien de kans op verlies klein was en de kosten laag.

Verloren rechtszaken zijn natuurlijk ook relevant om te bespreken omdat Askoscholen zo kan laten zien dat men van fouten leert. Dit geldt ook voor de door Asko verloren smaadzaak tegen mij en voor de verloren rechtszaken rondom het conflict met de gemeente Amsterdam. Je zou dus verwachten dat deze zaken in ieder geval genoemd worden in het jaarverslag over 2016. Nogmaals, ik ben alle pagina's langsgegaan en heb er niets over kunnen vinden.

Wel staat op [bladzijde 36](#) van het jaarverslag dat Asko een "centraal aanspreekpunt en overlegpartner heeft binnen de gemeente Amsterdam." Buitenstaanders kunnen daardoor de indruk krijgen dat het alleen bij gezellig thee drinken blijft. Dat klopt dus niet: overleggen met Asko kan gemakkelijk uitmonden in een conflict. Voor je er erg in hebt worden dan de messen geslepen en de degens in de rechtszaal gekruist, zoals ook de gemeente Amsterdam heeft gemerkt. Zie opnieuw mijn [artikel](#) over hoe ASKO omgaat met conflicten.

Waar staan de kosten van de door Asko gevoerde rechtszaken in het jaarverslag? We moeten daarvoor kijken naar het financiële gedeelte. De richtlijnen schrijven de indeling van de gemaakte kosten en baten voor. Askoscholen is dus verplicht zich daaraan te houden. Welnu, het zijn geen huisvestingslasten of personeelslasten en dus moeten het "Overige Lasten" zijn: onderdeel 4.4 op [bladzijde 71](#). Dit soort kosten zijn uitzonderlijk. Je verwacht ze dan ook niet in de rubriek "Overige Lasten / Administratie en beheers lasten". Dat zijn de gewone kosten van het bestuursbureau. Het is evenmin verwerkt in "Overige Lasten / Dotatie overige

voorzieningen". Eerder in het jaarverslag bleek namelijk al dat Askoscholen geen voorziening voor rechtszaken heeft. Je zou de kosten dus verwachten onder "4.4 Overige Lasten/Overige" maar daar staat niets.

Het lijkt me niet waarschijnlijk dat hier een onschuldige verklaring voor te geven is. Het ligt veel meer voor de hand dat Askoscholen geen inzicht wil geven in deze kosten. Het zou best eens kunnen dat deze kosten verwerkt zijn onder "Overige Lasten/Administratie en beheers lasten", nogmaals bedoeld voor de gewone kosten van het bestuursbureau. Kosten voor rechtszaken zijn daar niet zichtbaar tussen de gewone kosten van het bestuursbureau. Dat is wellicht in strijd met de richtlijnen, ook al omdat deze kosten op zichzelf "relevante feiten" zijn. Eigenlijk zou Askoscholen bij de bespreking van de gevoerde rechtszaken (die dus ontbreekt) de kosten moeten zetten.

Wie is verantwoordelijk voor het jaarverslag? Volgens mij maakt het bestuur van Askoscholen het jaarverslag: voorzitter Diane Middelkoop dus. De Raad van Toezicht keurt het jaarverslag goed na controle door de accountant. We mogen ervan uitgaan dat de Raad van Toezicht op de hoogte was van het conflict met de gemeente. Ook mogen we aannemen dat ze op de hoogte van het kort geding tegen mij waren. In de dagvaarding en uitspraak werd zelfs een email van mij aan de Raad van Toezicht genoemd.

De Raad van Toezicht ging niet in op een aantal vragen over het jaarverslag van ASKO. Men heeft mijn vraag over wanneer men precies van de smaadprocedure tegen mij op de hoogte is gesteld niet beantwoord. De Raad van Toezicht heeft evenmin geantwoord op mijn verzoek om de accountant van zijn geheimhoudingsplicht te ontheffen voor vragen over de juridische procedures. De Raad van Toezicht heeft niet geantwoord op mijn vraag of de accountant van de procedures op de hoogte was. De Raad heeft niet geantwoord op mijn vraag waarom de kosten van juridische procedures niet apart vermeld worden.

Zijn de richtlijnen in de brochure verplicht? Van de Dienst Uitvoering Onderwijs van het ministerie van Onderwijs (DUO) heb ik begrepen dat niet alles uit deze richtlijnen vastgelegd is in wetten. Ze kunnen daarom niet gehandhaafd worden. Ondanks dat vind ik dat schoolbesturen geen goed verhaal hebben als ze op belangrijke punten van deze redelijke en logische richtlijnen afwijken. Uit de brochure blijkt verder dat er veel minder ruimte is om af te wijken van de regels dan de DUO denkt. De brochure is slechts een weergave van verplichte richtlijnen in voor iedereen begrijpelijke taal. Veel verplichte richtlijnen zijn niet specifiek gemaakt voor jaarverslagen van onderwijsinstellingen maar bedoeld voor de jaarverslagen van bedrijven. Veelzeggend is dat beursgenoteerde bedrijven wel steeds belangrijke juridische procedures in hun jaarverslag noemen.

In de bijlage van de brochure vinden we de verplichte richtlijnen. Bijvoorbeeld op [bladzijde 70](#):

Het bestuursverslag geeft een zo volledig mogelijk beeld van alle van invloed zijnde interne en externe ontwikkelingen. In aanvulling op alinea 108 van hoofdstuk 400 bestuursverslag en alinea 512 tot en met 519 van hoofdstuk 640 Organisaties-zonder-winststreven dient het bestuursverslag, voor zover van toepassing, ten minste aandacht te besteden aan zaken met een behoorlijke personele betekenis, onderwijsprestaties, onderwijskundige en onderwijsprogrammatische zaken, ontwikkelingen als gevolg van de interne en externe kwaliteitszorg, ontwikkelingen bij of in de relatie met verbonden partijen (waaronder samenwerkingsverbanden), governance ontwikkelingen, zaken met een politieke (overheidsprioriteiten) of maatschappelijke impact, over het gevoerde beleid gericht op beheersing van uitgaven inzake uitkeringen na ontslag en de afhandeling van klachten. Wanneer de onderwijsinstelling in meer dan één onderwijssector activiteiten ontplooit, dient de informatie in het bestuursverslag te worden gesegmenteerd naar operationele segmenten.

Om precies te zijn komt deze richtlijn van de Raad voor Jaarverslaggeving en wordt RJ660.514 genoemd. In deze richtlijn staat dus dat onderwijsinstellingen "een zo volledig mogelijk beeld" moeten geven van alle "van invloed zijnde interne en externe ontwikkelingen." Direct daarna wordt voorgeschreven dat het jaarverslag aandacht moet besteden aan de afhandeling van klachten en zaken met "maatschappelijke impact." Daarom ligt het voor de hand dat onderwijsinstellingen op die punten ook een "zo volledig mogelijk beeld" moeten geven. Hieronder vallen mijn klacht en de procedures tegen de gemeente en de staatssecretaris van onderwijs.

Nergens blijkt verder dat de verplichting om klachten in het jaarverslag te bespreken zich beperkt tot klachten die formeel zijn ingediend bij de stichting Onderwijsgeschillen of een andere klachtencommissie. Dat zou ook raar zijn omdat deze stichting allerlei onterechte beperkingen hanteert waarmee veel klachten als niet behandelbaar worden bestempeld. Ook zijn sommige klachten niet geschikt voor deze commissie omdat zij niet aan waarheidsvinding doet. Klachten worden daarom vanzelfsprekend ook via andere kanalen ingediend. Als de beschuldigingen ernstig zijn ligt het voor de hand om ook deze klachten in het jaarverslag te bespreken.

Dat geldt bijvoorbeeld voor klachten uit 2011: zie [deze open brief](#) en [dit wijd verspreide dossier](#). Ik vind dat Askoscholen hierover onvoldoende verantwoording heeft afgelegd in hun [jaarverslag over 2011](#).

Een ander voorbeeld is de "[klacht](#)" van Elsbeth Polman Tuin in het Parool. Zij verweet Diane Middelkoop "misinnovatie" en het in de kop drukken van "elke vorm van ouderparticipatie" met sluiting van basisschool De Saffier tot gevolg. Zij liet haar kritiek gepaard gaan met een goed gefundeerde beschuldiging van liegen door Middelkoop. Je zou verwachten dat Askoscholen daar ruim aandacht aan zou besteden: in het jaarverslag over 2016 of in het Parool zelf. Ik heb er echter niets over kunnen vinden: geen reactie van Middelkoop in het Parool en ook niks erover in het jaarverslag. Hierover is de "horizontale dialoog" dus niet op de juiste wijze gevoerd. Een ontkenning dat Middelkoop gelogen heeft lag natuurlijk voor de hand. Zo'n ontkenning had impliciet geformuleerd kunnen worden. In het jaarverslag had men kunnen schrijven dat De Saffier heeft moeten sluiten door een teruglopend aantal leerlingen *in de binnenstad*. Dus niet alleen bij De Saffier maar ook bij andere scholen. Mogelijk ging het de Raad van Toezicht te ver om een dergelijke impliciete ontkenning in het jaarverslag goed te keuren. Wat ik hierover heb gehoord is dat die terugloop er niet was. Er was juist een stijging. De hoger opgeleide nieuwe bewoners liepen met een boog om de Saffier heen omdat die zich niet wist aan te passen.

De wet zelf gaat echter nog iets verder. Zie [BW2, deel 9, afdeling 7, artikel 391, lid 1](#):

Het bestuursverslag geeft een getrouw beeld van de toestand op de balansdatum, de ontwikkeling gedurende het boekjaar en de resultaten van de rechtspersoon en van de groepsmaatschappijen waarvan de financiële gegevens in zijn jaarrekening zijn opgenomen. Het bestuursverslag bevat, in overeenstemming met de omvang en de complexiteit van de rechtspersoon en groepsmaatschappijen, een evenwichtige en volledige analyse van de toestand op de balansdatum, de ontwikkeling gedurende het boekjaar en de resultaten. Indien noodzakelijk voor een goed begrip van de ontwikkeling, de resultaten of de positie van de rechtspersoon en groepsmaatschappijen, omvat de analyse zowel financiële als niet-financiële prestatie-indicatoren, met inbegrip van milieu- en personeelsaangelegenheden.

Onderwijsinstellingen moeten dus een getrouw beeld geven van de "ontwikkeling gedurende het boekjaar". Daarbij kan het ook noodzakelijk zijn om "niet-financiële prestatie-indicatoren" te analyseren. Voor een onderwijsinstelling lijkt mij dat zeker het geval en dat wordt inderdaad bevestigd in RJ660.514. De DUO geeft inderdaad toe dat er geen uitzonderingen zijn op de hoofdregel in het wetboek. De DUO vindt ook dat het de verantwoordelijkheid van de accountant is om hierop te controleren. Dat is helaas een misvatting.

Accountants controleren het *bestuursverslag* alleen op materiële onjuistheden!

Accountants zijn alleen verplicht om het bestuursverslag op onjuistheden te controleren voor zover er aan deze fouten een groot materieel bedrag of belang hangt. Zie ook [hier](#) en [hier](#). Dat is hier niet het geval. Bij klachten gaat het voor onderwijsinstellingen veelal om kwesties die voor henzelf materieel vrij onbelangrijk zijn. Ten minste door de ogen van een accountant gezien. Dit geldt waarschijnlijk inderdaad voor de procedures die Askoscholen heeft gevoerd, maar misschien niet voor de sluiting van basisschool De Saffier. Op geen enkele manier is in het jaarverslag over 2016 terug te vinden hoeveel de sluiting van De Saffier gekost heeft. Wel staat er dat er daarvoor "afboekingen" zijn gedaan. Het blijft natuurlijk om veel geld gaan dat beter aan de kinderen besteed had kunnen worden.

Dat een accountant niet controleert op niet-materiële onjuistheden in het bestuursverslag blijkt bovendien uit de [accountantsverklaring](#) in het jaarverslag zelf. Hierin wordt in feite gezegd dat er alleen gecontroleerd wordt op materiële onjuistheden, een aanwezigheidstoets van verplichte elementen in het bestuursverslag en inconsistenties tussen de jaarrekening en het bestuursverslag. Zie ook [paragraaf 2.2.3](#) van het onderwijsaccountantsprotocol waar de accountant naar verwijst. Verder verwijst de accountant nog naar de [Nederlandse Standaard 720](#). Het tweede punt daarvan beperkt de controlewerkzaamheden van de accountant expliciet tot materiële informatie en materiële onjuistheden. In de [Regeling Jaarverslaggeving Onderwijs](#) waar de accountant ook naar verwijst staat alleen dat onderwijsinstellingen nog bepaalde voor dit verhaal niet-relevante gegevens moeten toevoegen aan hun bestuursverslag.

De ambtenaren van het ministerie van onderwijs weten dit natuurlijk. Ik heb ze toch maar uitgelegd waarom de accountantscontrole van het bestuursverslag zich beperkt tot grote materiële onjuistheden. Daarop hebben zij niet gereageerd. Dat is doelbewust wegkijken.

Er mankeert dus niets aan onze regels voor het bestuursverslag. Misschien dat Askoscholen met zeer creatief en feitenvrij argumenteren het volgen van de letterlijke regels nog wel kan verdedigen. Als het om interpreteren van de wet gaat staat de bedoeling ervan echter voorop en niet de letterlijke tekst. En de bedoeling van de wet is zonder meer duidelijk. Helaas voldoet het jaarverslag van Askoscholen daar op belangrijke punten niet aan. Jammer genoeg kunnen semi-overheidsinstellingen gewoon door gaan met het vullen van het bestuursverslag alsof het een PR-documentje is. **Kennelijk ziet niemand erop toe dat bestuursverslagen van onderwijsinstellingen opgesteld worden conform de bedoeling van de wet, wat niet-materiële onjuistheden betreft.** Dit is een lacune bij de uitvoering van de wet.

Wat zegt het ministerie van onderwijs nog meer? Verder denkt de DUO dat de juridische kosten misschien zo klein zijn men in overleg met de accountant heeft besloten dat ze niet apart gemeld hoeven te worden. Ik vind dat opnieuw geen sterk argument. Bovendien splitst Askoscholen wel andere posten op in hele kleine bedragen: op bladzijde 59 van het jaarverslag staat zelfs een andere post "Overige" van 91 euro! Alleen al de proceskostenveroordeling van Askoscholen aan mij was 1100 euro. De DUO heeft niet geantwoord op mijn vraag over deze opmerkelijke inconsistentie.

Tot slot: Ik heb er vertrouwen in dat volgende jaarverslagen beter voldoen aan de richtlijnen van het ministerie van onderwijs. Ik mag verder aannemen dat het jaarverslag over 2016 gecorrigeerd wordt naar aanleiding mijn artikelen.

[Lees verder: Hoe de Askoscholen en de PO-raad omgaan met de Code Goed Bestuur](#)

Hoe Askoscholen en de PO-raad omgaan met de Code Goed Bestuur

Zoals uit mijn andere artikelen blijkt (bijvoorbeeld [hier](#), [hier](#) en [hier](#)) zijn er veel vragen te stellen over de bestuursstijl en jaarverslaggeving van Askoscholen. Je zou je kunnen afvragen of dit soort dingen ook bij andere scholen voorkomen. Ik denk het niet. Voor besturen van basisscholen heeft de PO-raad namelijk een [Code Goed Bestuur](#) opgesteld.

Laten we beginnen met **artikel 7**:

Bevoegde gezagsorganen binnen het primair onderwijs zijn maatschappelijke instellingen met een specifieke verantwoordelijkheid. Zij verzorgen de vorming en opleiding van kinderen in de leeftijd van 4 tot circa 12 jaar en zorgen voor kwalitatief goed onderwijs. Het schoolbestuur en het intern toezichtsorgaan zijn er namens het bevoegd gezag in ieder geval verantwoordelijk voor dat:

.....

de beschikbare middelen op een effectieve en verantwoorde wijze in een meerjarig perspectief worden ingezet ter realisatie van deze opdracht.

Er zijn op zijn minst veel aanwijzingen dat bij de door Askoscholen gevoerde juridische procedures middelen niet op effectieve en verantwoorde wijze zijn ingezet. Alle drie procedures zijn verloren. Voor details zie [mijn artikel](#) over hoe Askoscholen met conflicten omgaat. ASKO legt verder niet in het jaarverslag uit waarom ze zijn gevoerd, wat de aanleidingen waren en hoe ze precies zijn verlopen. Het kort geding tegen mij was verder bij voorbaat kansloos. Askoscholen weigerde bovendien ongeclausuleerde mediation voor dit proces. Bij de bespreking van artikel 11 hieronder leg ik verder uit wat er mis was met het doel van deze procedure.

Het langetermijndoel van de procedures tegen de gemeente en de staatssecretaris van onderwijs lijkt evenmin goed te verantwoorden. Deze procedures zijn waarschijnlijk gevoerd om ervoor te zorgen dat een niet-Askoschool pas veel later kan starten en daardoor nieuwe leerlingen mist en misschien genoeg moet nemen met een minder goede locatie. De 4 procederende schoolbesturen wekken immers in het [Parool](#) de indruk dat men geen bezwaren zou hebben gehad als de nieuwe school bij hun zou worden ondergebracht.

We gaan verder met **artikel 8, lid 4**:

Medezeggenschap vormt een belangrijk onderdeel van de organisatie met eigen bevoegdheden. Het schoolbestuur en het intern toezichtsorgaan dragen er zorg voor dat de medezeggenschapsorganen goed kunnen functioneren.

Helaas moeten we hier constateren dat er grote problemen zijn bij de kandidaatstellingsprocedure van de GMR bij Askoscholen. Zie mijn [artikel](#) over governanceproblemen bij ASKO. Je zou op grond van dit artikel verwachten dat het bestuur alles eraan doet om dit soort problemen te voorkomen. Stichtingsvoorzitter Diane Middelkoop weigert helaas een onderzoek te doen naar welke scholen wel en niet in 2015, 2016, en 2017 ouders op de hoogte hebben gesteld van nieuwe oudervacatures, en waarom niet. Uit Middelkoops antwoorden blijkt dat men dit puur ziet als een zaak van de GMR zelf en dat het bestuur hierin geen verantwoordelijkheid heeft. Niets is minder waar, zoals dit artikel laat zien.

Mevrouw Middelkoop heeft zich bemoeid met de verkiezingen van de MR van de Lidwinaschool. Zie [hier](#). Vanwege dit artikel kunnen schoolbesturen het beste zeer terughoudend zijn bij inmenging in MR-verkiezingen. Vooral als ze, zoals mevrouw Middelkoop van Askoscholen, niet kunnen hard maken dat de beweringen van een kandidaat MR-lid niet waar zijn.

Artikel 10 heeft o.a. op het jaarverslag betrekking:

De organen en functionarissen van het bevoegd gezag (ten minste het schoolbestuur, het intern toezichtsorgaan en de directeuren) verantwoorden zich tegenover elkaar en tegenover de medezeggenschapsorganen, het personeel en de ouders/verzorgers over de uitoefening van hun taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden.

Ik denk dat Askoscholen op grond van dit artikel in het jaarverslag uitgebreider had moeten ingaan op de gevoerde procedures en de manier waarop men heeft gereageerd op mijn klacht. Uit dit artikel kun je concluderen dat het heel erg selectief weergegeven van feiten niet gewenst is. Dus als men schrijft dat men een "centraal aanspreekpunt en overlegpartner heeft binnen de gemeente Amsterdam." dan hoort daar ook bij vermeld te worden dat men tegen diezelfde gemeente heeft geprocedeerd. Ook alleen melden dat mijn klacht bij de Stichting Onderwijsgeschillen ongegrond is verklaard zonder de rest te vertellen staat op gespannen voet met dit artikel. Ik zie niet hoe het niet melden van de nasleep met het verloren korte geding, hun weigeren van de mediation en het weigeren in te gaan op mijn vragen over de dreigementen met verwijdering van mijn kinderen met dit artikel te rijmen valt. Niet ingaan op mijn vragen over de dreigementen met verwijdering en het weigeren van de mediation is op zichzelf ook in strijd met dit artikel.

Artikel 11 zegt dat scholen tegen kritiek moeten kunnen:

Teneinde de opdracht optimaal te realiseren, dragen het schoolbestuur en het intern toezichtsorgaan zorg voor een beleid dat voorziet in een dialoog met belanghebbenden op alle relevante niveaus van de organisatie.

De toelichting bij dit artikel zegt het volgende:

Anderen moeten kennis kunnen nemen van wat de school doet op een manier die bij hen past. De school vervult immers een maatschappelijke taak, met publieke middelen.

.....

Het geeft aan dat verantwoording geen eenzijdig proces van informatieverstrekking is, maar dat de ontvangers van die informatie (andere maatschappelijke groeperingen, buurscholen, 'de buurt' e.d.) daar ook iets van mogen vinden. Die reactie van de omgeving moet gevraagd en gehoord worden.

Volgens de rechtbank is Askoscholen tegen mij een smaadprocedure begonnen om de volgende reden: "Handelen gedaagde veroorzaakt onrust op school, daarom bij voorkeur een zo spoedig mogelijke behandeling." Dat lijkt sterk op een poging om meer kritiek en een reactie van de omgeving te voorkomen, nota bene door een bij voorbaat kansloze procedure aan te spannen. Askoscholen mag van mij best vinden dat dat prima volgens de Code Goed Bestuur is maar ik vind dat geen goed verhaal. Zeker niet omdat ze vooraf en naderhand mediation zonder voorwaarden vooraf geweigerd hebben.

Artikel 14 gaat rechtstreeks over integer en rechtmatig handelen en behoorlijk bestuur:

Het schoolbestuur handelt en besluit integer en rechtmatig, ten minste in overeenstemming met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en draagt zorg voor een integere bedrijfsvoering.

In de toelichting bij artikel 14 staat het volgende:

De term 'algemene beginselen van behoorlijk bestuur' die in lid 2 van artikel 14 genoemd wordt, is een term die ontwikkeld is in de rechtspraak en gebruikt wordt in het bestuursrecht. Tot deze beginselen behoort onder andere het vereiste dat een besluit deugdelijk gemotiveerd moet worden, dat een bevoegdheid niet mag worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor die eigenlijk is toegekend, dat gelijke gevallen gelijk behandeld behoren te worden, en dergelijke. Dit geplaatst in het kader dat het bestuur rechtmatig en integer handelt en besluit.

Bij Askoscholen schort het vaak aan een behoorlijke motivatie. Waarom vinden ze mijn website niet kunnen? Waarom weigeren ze een mediation over de dreigementen om mijn kinderen te verwijderen? Waarom zijn ze de juridische procedures tegen de gemeente Amsterdam, de staatssecretaris van onderwijs en mij begonnen? Zonder goede motivatie is niet goed duidelijk of bevoegdheden voor het doel worden gebruikt waarvoor ze zijn toegekend. Terecht stelt de toelichting daarom dat besluiten goed gemotiveerd moeten worden.

Na de smaadprocedure tegen mij heb ik via de rechtbank Asko's motivatie opgevraagd, zie boven. Het doel van een smaadprocedure hoort het corrigeren of laten verwijderen van onjuiste en/of onnodig grievende uitlatingen te zijn. Het halen van dat doel was bij voorbaat kansloos, zie verder mijn [artikel](#) over hoe ASKO omgaat met conflicten. Het voorkomen van onrust onder ouders en personeel is volgens mij geen juist gebruik van bevoegdheden. Onrust hoeft namelijk helemaal niet schadelijk voor een organisatie te zijn. Alleen het voorkomen van onrust rechtvaardigt het forse ingrijpen van Askoscholen daarom niet. De rechter

heeft bovendien geoordeeld dat de school weinig last van mijn website had, mijn uitspraken in het algemeen belang waren en dat ze weinig grievend waren. Dat wist Askoscholen natuurlijk ook wel. Daarom lieten ze hun dreigement met een rechtszaak gepaard gaan met een dreigement tot verwijdering van mijn kinderen. Ze hoopten misschien dat alleen deze 2 dreigementen genoeg zouden zijn en dat ze de rechtszaak niet hoefden te voeren.

Verder is er in het [Parool](#) ook gespeculeerd dat de procedures tegen de gemeente en de staatssecretaris van onderwijs evenmin juist gebruik van bevoegdheden zou zijn. In hun [reactie](#) communiceren de 4 schoolbesturen feitenvrij. Ze schrijven dat anderen zich niet aan de spelregels houden maar niet hoe dat zit. Welke spelregels worden met de voeten getreden en waarom? Dat kan een goede reden voor een procedure zijn. We tasten helaas in het duister. We kunnen in ieder geval constateren dat er ook in het Parool onvoldoende verantwoording wordt afgelegd.

Askoscholen heeft mijn kinderen uiteindelijk niet verwijderd, ondanks meerdere dreigementen daarmee van zowel het bestuur als directeur Berkers van de Lidwinaschool. Enkele van deze dreigementen zijn gepaard gegaan met de voorwaarde dat de website op zwart gezet moest worden om verwijdering te voorkomen. Ik vind daarom dat het bestuur de bevoegdheid om kinderen te verwijderen voor een ander doel heeft proberen te gebruiken dan waarvoor deze is bedoeld. Deze bevoegdheid is natuurlijk niet bedoeld om het eigen straatje schoon te vegen.

Askoscholen dreigt niet alleen rechtstreeks met verwijdering maar ook indirect. Niet alleen ik maar ook tenminste 2 andere ouders hebben bij het bestuur van ASKO geklaagd over de Lidwinaschool. Hun kinderen waren slachtoffer van jarenlange pesterijen, waar volgens deze ouders te weinig aan gedaan werd. Hun kinderen hebben daar veel schade van ondervonden. Zij hadden dus veel reden om te klagen. Zij kregen, net als ik, reacties terug waarin de volgende 2 dingen gesuggereerd werden:

1. De ouder(s) hadden geen vertrouwen in de school.
2. Het onderwijsproces werd verstoord.

In mijn geval werden ook beide suggesties gedaan, zonder noemenswaardige motivatie. Ik ken natuurlijk niet alle details maar op het eerste gezicht lijkt dat ook te gelden voor de antwoorden aan de andere 2 ouders. Voor iemand die verstand heeft van onderwijsrecht (zoals Diane Middelkoop) is het meteen duidelijk waarom het bestuur zo'n reactie stuurt: hier wordt voorgesorteerd op de uitgang. Dit zijn precies de 2 belangrijke voorwaarden die een school soms het recht geven om kinderen te verwijderen. Zie ook [hier](#). Natuurlijk moeten deze 2 factoren afgewogen worden tegen de belangen van het kind waarom het gaat. ASKO heeft het vaakst gebrek aan vertrouwen gesuggereerd. Dit gebeurde steeds zonder duidelijke motivering, waardoor ASKO in feite is begonnen met een welles-nietes spelletje. Ook hebben ze mij niet duidelijk gemaakt of en hoe ze dit afwogen tegen de belangen van mijn kinderen. Wij hebben daar zelfs aan Diane Middelkoop vragen over gesteld, die niet beantwoord werden. Daarmee wekt ASKO opnieuw de indruk het instrument verwijdering voor een ander doel te gebruiken dan waar het voor bedoeld is.

Anders gezegd: In het vonnis van de smaadprocedure stelde de rechter vast dat Askoscholen weinig last heeft gehad van mijn publicaties. Vervolgens is ASKO nog een hele tijd doorgedaan met mij onder druk te zetten om mijn publicaties offline te halen, met dreigementen mijn kinderen te verwijderen. Volgens de rechter is hun eigen belang daarbij dus zeer beperkt. Dan is het des te vreemder dat ASKO niet in is gegaan op het belang van mijn kinderen bij de dreigementen.

Los van dit alles is een smaadprocedure tegen een kritisch kandidaat MR-lid geen goed voorbeeld voor andere ouders. Artikel 14 schrijft namelijk ook voor dat gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden. Zonder publieke afkeuring van de gang van zaken door de Raad van Toezicht is het de vraag of MR-leden bij Askoscholen nog volledig vrij zijn in het uiten van openbare kritiek.

Artikel 16:

Het schoolbestuur bevordert een organisatiecultuur binnen de organisatie die het mogelijk maakt dat werknemers en andere belanghebbenden melding durven te maken van door hen vermoede onregelmatigheden binnen de organisatie. Daarbij behoort bescherming van de rechtspositie van degene die die dergelijke zaken aan de orde stelt.

Hieruit kun je opnieuw afleiden dat schoolbesturen extreem terughoudend moeten zijn met het aanspannen van smaadprocedures tegen kritische ouders en al helemaal tegen een kandidaat MR-lid.

Het voeren van een juridische procedure is voor gewone burgers ingrijpend, zeer tijdrovend en kan ook erg kostbaar zijn. De door de rechter opgelegde proceskostenveroordeling dekt doorgaans de werkelijke proceskosten niet. Grote organisaties zoals Askoscholen kunnen daardoor gewone burgers kapot procederen. Vandaar laatste zin van artikel 16. Hieruit kun je rechtstreeks concluderen dat het voeren van bij voorbaat kansloze processen niet gepast is. Nog eens temeer omdat Asko geen ongeclausuleerde mediation wilde om de procedure te voorkomen. Ik vind dat onderwijsinstellingen in zo'n geval moeten aanbieden om de eventuele werkelijke proceskosten te vergoeden. Askoscholen heeft dat niet gedaan.

Tenslotte is het uit dit artikel zonneklaar dat kritische ouders niet zo maar bedreigd kunnen worden met verwijdering van hun kinderen. Zeker niet als ze zich net kandidaat voor de MR hebben gesteld. Net zo min als schoolbesturen kritische personeelsleden zomaar met ontslag kunnen bedreigen. Dergelijke dreigementen zijn natuurlijk wel toegestaan als ze niet alleen redelijk zijn maar ook zeer uitgebreid verantwoord en gemotiveerd worden. Ik vind dat dat hier niet is gebeurd.

Artikel 22, lid 1:

Het intern toezichtsorgaan is verantwoordelijk voor zijn eigen informatievoorziening. Het formuleert hiertoe zijn informatiebehoefte ten opzichte van het schoolbestuur, doch voorziet ook zichzelf anderszins van de benodigde informatie.

Op grond van dit artikel zou je verwachten dat de Raad van Toezicht van Askoscholen bereikbaar is onder een eigen emailadres. Dat is niet het geval. Ik heb het bestuursbureau van Askoscholen meerdere keren om een apart emailadres van de Raad van Toezicht verzocht. Ik heb het niet gekregen.

Dit is natuurlijk niet een heel belangrijke tekortkoming. Als er echt iets belangrijks is zal men dit de Raad van Toezicht toch wel laten weten. Hoe zou de Raad van Toezicht daar op reageren? Zouden ze de klager serieus nemen of alleen afgaan op wat het bestuur (Diane Middelkoop) zegt? Op grond van bovenstaand artikel en de toelichting erbij verwacht je het eerste:

Hierboven (bij artikel 17) werd al het een en ander gezegd over het informatieverkeer tussen schoolbestuur en intern toezichtsorgaan. In artikel 22 wordt in dat kader nog opgemerkt dat het intern toezichtsorgaan ook zichzelf van de benodigde informatie dient te voorzien. Een actieve informatieplicht dus in het kader van de uitoefening van goed toezicht. Enerzijds is dat logisch en belangrijk. Het intern toezichtsorgaan mag immers niet alleen afhankelijk zijn van informatie die het van of via het schoolbestuur krijgt (en die dus gefilterd zou kunnen zijn). Maar anderzijds moet het intern toezichtsorgaan het schoolbestuur niet 'voor de voeten lopen' en/of onduidelijkheid bij anderen in de organisatie veroorzaken over 'wie de baas is'. Het is daarom belangrijk dat de bevoegdheid om zelf informatie te vergaren zorgvuldig en in beginsel in goed overleg met het schoolbestuur wordt uitgeoefend.

Nu de praktijk: Eind november 2017 heb ik de Raad van Toezicht een neutraal van toon gestelde brief gestuurd met vragen over het jaarverslag en de Code Goed Bestuur. In de brief stond ook een korte weergave van wat ik heb meegemaakt. Na ruim 6 weken kreeg ik een brief met het standpunt van de Raad terug. Veel vragen werden helaas niet beantwoord. De brief was verder onvriendelijk. Ik werd beticht van het verdraaien van feiten, het stellen van retorische vragen, het maken van bijzondere aannames, dat ik de mediation had geweigerd in plaats van andersom en dat mijn vragen over het jaarverslag geen enkel verband hadden met mijn ervaringen met het bestuur van ASKO.

Het bestempelen van vragen als "grotendeels retorisch" is een vorm van feitenvrij communiceren. We zagen dit al eerder in mijn [artikel](#) over hoe ASKO omgaat met conflicten. Ze wekken zo bijvoorbeeld de indruk dat mijn vragen ten onrechte suggereren dat ASKO zich niet heeft gehouden aan de richtlijnen voor het jaarverslag. Het bestempelen van een pijnlijke vraag als "retorisch" is dus een niet-gemotiveerd antwoord. Tegelijkertijd is dit het antwoord dat de Raad van Toezicht het beste uitkomt. Hun formulering wekt namelijk de indruk dat men zich wel aan alle regels heeft gehouden. Op die manier geven ze ook aan dat hun antwoord zo voor de hand ligt dat het verder niet gemotiveerd hoeft te worden. Maar dat is zeker niet het geval zoals uit deze artikelenreeks blijkt.

De beschuldiging van het verdraaien van feiten was onnodig. Daarvoor had de Raad van Toezicht wel onafhankelijk van het bestuur feiten moeten verifiëren. Volgens mij was de enige manier om dat te doen mij even te bellen. Dat is hier niet gebeurd maar had zeker voor de hand gelegen volgens bovenstaand artikel van de Code Goed Bestuur. Kennelijk is de Raad dus alleen afgegaan op wat Middelkoop hierover zei.

In dit geval kan de term "ongeclausuleerde mediation" in mijn brief aan de Raad voor een misverstand hebben gezorgd. Een mediation is altijd zonder voorwaarden vooraf. Anders blijf je aan de gang: dan moet je eerst beginnen met een mediation over de voorwaarden voor een mediation. Dat er geen voorwaarden vooraf gesteld mogen worden is verder gewoon de standaard van de mediatorsvereniging. Iedere mediator hanteert dit principe.

Voor het smaadproces heb ik ongeclausuleerde mediation aangeboden. Die is geweigerd. Eerst moest de website op zwart. Tussen de zitting en de uitspraak hebben we weer een poging gedaan om tot elkaar te komen. Weer eiste ASKO dat eerst de website op zwart moest. Na de uitspraak heb ik voor de derde keer ongeclausuleerde mediation aangeboden.

Aanvankelijk ging men daarop in. Men wilde als onderwerp "herstel van vertrouwen". Ondanks alles heb ik echter nog steeds vertrouwen in de school. Maar de schooldirecteur schreef dat er geen vertrouwen in mij was en dat dat hersteld moest worden. Om dat vertrouwen te herstellen moest ik de website alsnog op zwart te zetten. Hij bleef dus een voorwaarde vooraf stellen. Hij wou niet het vertrouwen proberen te herstellen door middel van een mediation over de dreigementen van de school om mijn kinderen te verwijderen. Integendeel, hij liet zijn email gepaard gaan met een nieuw dreigement om mijn kinderen te verwijderen.

Ik raad overigens ouders af om met een onderwijsinstelling een mediation te beginnen met als onderwerp "herstel van vertrouwen". Zoals ik hierboven heb uitgelegd maakt een dergelijk onderwerp de kans op verwijdering van je kinderen als de mediation mislukt groter. In mijn geval was die kans groter dan in veel andere gevallen: voordat de directeur toch weer eiste dat de website op zwart moest was er al 3 keer eerder met verwijdering gedreigd. Bovendien wilde de directeur de dreigementen tot verwijderen niet als onderwerp van de mediation.

Het onderwerp "herstel van vertrouwen" is ook vaag. Ik denk dat concretere onderwerpen eerder leiden tot een geslaagde mediation. Dan is het risico op een vruchteloos welles-nietes spelletje lager. In mijn geval waren concrete onderwerpen de website en de dreigementen tot verwijdering. Over de website heeft de rechter al bemiddeld, dus daarover hoefden we niet meer in mediation. Blijft dus alleen over de dreigementen tot verwijdering. Dit onderwerp heeft de directeur echter geweigerd: het woord "vertrouwen" moest en zou in het onderwerp. Zie ook deze [waarschuwing](#) van bestuursvoorzitter Middelkoop.

Nog even **artikel 3**. Hierin staat dat onderwijsinstellingen die niet kunnen voldoen aan de Code Goed Bestuur dat onder meer moeten melden aan "hun belanghebbenden". Zij moeten daarbij uitleggen in hoeverre men niet voldoet aan de Code Goed Bestuur en waarom niet. Askoscholen heeft, voor zover ik dat kan nagaan, een dergelijke melding niet gemaakt. Volgens de toelichting moeten eventuele meldingen in het jaarverslag opgenomen worden maar daar kon ik die niet vinden. Integendeel, daar wordt op bladzijde 15 bevestigd dat de Raad van Toezicht de "in 2014 opnieuw vastgestelde Code Goed Bestuur" hanteert.

De Code Goed Bestuur is verder geen verplichting. Desalniettemin is deze "pas toe of leg uit" regel volgens de PO-raad geen vrijbrief "om willekeurig van de code af te wijken". De regel is bedoeld om in uitzonderingsgevallen flexibiliteit te geven om een nog beter bestuur mogelijk te maken.

Verder benadrukt **artikel 12** nog eens hoe belangrijk het jaarverslag is. In de toelichting staat bovendien:

Het jaarverslag had ooit vooral (en vaak alleen) een financiële verantwoordingsfunctie. Dat kan tegenwoordig niet meer zo zijn. Het zou voor de hand moeten liggen dat onderwijsorganisaties in het jaarverslag vooral iets zeggen over hun 'core business': de behaalde resultaten op gebied van het onderwijs en andere aspecten van de maatschappelijke opdracht die de organisatie voor zichzelf ziet. Ook het afleggen van verantwoording over de wijze waarop uitvoering is gegeven aan het bestuurlijk proces past in het jaarverslag.

Wat vindt de PO-raad? Aanvankelijk reageerde de PO-raad op mijn vragen of de juridische procedures en de kosten daarvan in het jaarverslag besproken hadden moeten worden. Het antwoord was dat de Code Goed

Bestuur gebaseerd is op principes en niet zo gedetailleerd is dat dit daar één op één uit af te leiden is. Vervolgens heb ik nog enkele vragen gesteld:

1. of ze een mening hadden of het volgens de *principes* van de Code Goed Bestuur nodig is om de juridische procedures in het jaarverslag te verantwoorden en daar ook de kosten van te noemen, aangenomen dat dit nergens anders aan ouders openbaar is gemaakt,
2. of de *principes* achter de Code Goed Bestuur grote afwijkingen toelaten van de richtlijnen voor het jaarverslag van het ministerie van onderwijs.

Ook hier weer hetzelfde struisvogelgedrag als bij het ministerie van onderwijs. Men reageerde zeer traag: het duurde steeds 2 weken voordat er een antwoord kwam. De tweede keer reageerde men dat ze alleen in kunnen gaan op vragen die door of namens hun leden worden gesteld, waaronder Askoscholen.

Het is mij een raadsel wat de PO-raad met de Code Goed Bestuur wil. Vrijblijvend is het in ieder geval wel. Het zou geen probleem moeten zijn om mijn 2 fundamentele vragen te beantwoorden. Door dat niet te doen wekt de PO-raad de indruk dat de Code Goed Bestuur meer een PR-documentje is voor de buitenwereld. Ze moedigen het niet aan dat ouders onderwijsinstellingen erop aanspreken. Door te zwijgen houden ze hun eigen leden de hand boven het hoofd.

Ik ben niet de enige die signaleert dat de Code Goed Bestuur in de praktijk niet veel lijkt voor te stellen. In het [Onderwijsblad](#) stond al in november 2016 dat veel schoolbesturen niet de volledige jaarrekening online zetten. Volgens deze vakbond van de FNV laat de minister het aan de PO-raad over om erop toe te zien dat dit inderdaad gebeurt, via de Code Goed Bestuur. Letterlijk staat er in artikel 12.3 van de Code Goed Bestuur: "Het jaarverslag wordt actief openbaar gemaakt." Nu is het aantal belanghebbenden bij zo'n jaarverslag zeer groot en heeft ook nog eens een groot verloop. Daardoor is het jaarverslag online zetten de enige efficiënte manier van actief openbaar maken. Dat gebeurt dus vaak niet. Het schijnt dat de minister daarna toch van plan was [scholen te verplichten om de volledige jaarstukken online te zetten](#). Ik denk dat die verplichting er nog steeds niet is. Zie ook [dit onderzoek](#) van eind 2017. Het was voor mij erg makkelijk om zelf een schoolbestuur te vinden dat in 2018 nog geen jaarverslag over 2016 online had gezet. Zou er, net als bij ASKO en vrijwel alle andere schoolbesturen, in dat jaarverslag staan dat men aan de Code Goed Bestuur voldoet? Of zouden ze misschien al die duizenden belanghebbenden een email met het jaarverslag gestuurd hebben?

Opmerkelijk is verder dat de PO-raad wel twee keer bereid was om vragen (over de Code Goed Bestuur) van het Onderwijsblad te beantwoorden maar tegenover mij snel "dichtklapte".

Kan de overheid nu al iets doen aan schoolbesturen die zich niet aan de Code Goed Bestuur houden?

Ik denk het wel, op grond van de wettelijke regels voor jaarverslaggeving. Deze hebben enige overlap met de Code Goed Bestuur. Zie ook [mijn artikel](#) over het jaarverslag van ASKO. Scholen moeten bijvoorbeeld governance ontwikkelingen melden. Bovendien moet het jaarverslag een "getrouw beeld geven van de ontwikkeling gedurende het boekjaar". De overheid kan dus ook optreden tegen schoolbesturen die in hun jaarverslag zeggen dat ze aan de Code Goed Bestuur voldoen terwijl dat niet zo is.

Alleen verzuimen het jaarverslag actief te verspreiden is natuurlijk niet iets om meteen heel streng tegen op te treden. Dat ligt anders als een schoolbestuur een bij voorbaat kansloze smaadprocedure aanspant tegen een kandidaat-lid van de MR van een school. Of als men de bevoegdheid om kinderen te verwijderen probeert te gebruiken voor een ander doel dan waar die voor bedoeld is.

Tot slot: het is niet moeilijk om te voldoen aan de Code Goed Bestuur en de onderliggende principes na te leven. Het tegenovergestelde kost meer energie. Jaarverslagen op aanvraag toesturen is minder efficiënt dan ze online te zetten. Veel moeite doen om klagers de mond te snoeren en kansloze dan wel twijfelachtige procedures aanspannen is niet wat onderwijsinstellingen zouden moeten doen. Ook is het niet moeilijk om medezeggenschapsraden beter te laten functioneren. Er zijn onderwijsinstellingen die zelf een congres over medezeggenschap organiseren. Ook worden er landelijk dergelijke congressen gehouden. Askoscholen zou kunnen faciliteren dat leden van hun MR's en schooldirecteuren dat soort congressen bezoeken. Het is verder niet moeilijk om ervoor te zorgen dat verkiezingen en kandidaatstellingsprocedures beter verlopen. En natuurlijk kunnen onderwijsinstellingen net zo goed hun medezeggenschapsraden aanspreken op hun functioneren als andersom. Mogelijk is de governance ook beter als er ouders in de Raad van Toezicht zitten, iets wat bij ASKO niet toegestaan schijnt te zijn.

Ik heb er het volste vertrouwen in dat dit soort dingen verbeteren. In het bijzonder heb ik er vertrouwen in dat de door mij geconstateerde tekortkomingen in volgende jaarverslagen (2017 en 2018) besproken worden, volgens artikel 3 van de Code Goed Bestuur.

Lees verder: [Meer governance problemen bij Askoscholen?](#)

Meer governanceproblemen bij Askoscholen?

Op deze site heb ik het volgende al eerder beschreven:

- [hoe Askoscholen omgaat met klachten van ouders](#),
- [dat er ondanks de schaal van de activiteiten van de stichting Askoscholen er geen aparte penningmeester is](#),
- [hoe conflicten op de spits worden gedreven en leiden tot verloren juridische procedures](#)
- [dat zij ondanks rapportagerichtlijnen van het ministerie van onderwijs niet of onvolledig over conflicten rapporteert in haar jaarverslag](#),
- [dat zij de kosten van deze verloren juridische procedures zo rapporteert dat ze niet zichtbaar zijn tussen andere kosten van het bestuursbureau, ondanks rapportagerichtlijnen van het ministerie van onderwijs](#)
- [hoe Askoscholen omgaat met de Code Goed Bestuur van de PO-raad](#)

Ben ik de enige die governanceproblemen bij onderwijsinstellingen aankaart? Zeker niet! Niet alleen de [onderwijsbond van de FNV](#) maar ook de accountant van ASKO heeft zo zijn bedenkingen bij de governance van onderwijsinstellingen. Accountantskantoor Van Ree Accountants controleert de jaarrekening al vanaf boekjaar 2013. In 2014 hield iemand van dit accountantskantoor een [presentatie](#) waarin het onderwerp "governance" uitgebreid besproken werd. Volgens deze powerpoint is de governance bij onderwijsinstellingen nog niet goed genoeg. Het document benoemt de volgende oorzaken:

- onvoldoende professionaliteit bij de interne toezichthouder,
- de toezichthouder is niet in staat om een (dominant) bestuur te corrigeren,
- medezeggenschapsraden benutten ruimte voor tegenspraak onvoldoende,
- er zijn te weinig interventiemogelijkheden voor de minister.

In deze presentatie werden ook voorstellen gedaan om de governance bij onderwijsinstellingen te verbeteren. Eén van deze voorstellen was het houden van een permanente dialoog over essentiële voorwaarden zoals *deskundigheid, cultuur en houding*. Bij veel schoolbesturen gebeurde dat kennelijk niet terwijl dat wel nodig was. Kennelijk waren er dus nog veel tekortkomingen op gebied van deskundigheid, cultuur en houding.

Accountants kunnen geen concrete voorbeelden geven als het om voormalige, huidige of potentiële klanten gaat. De onderwijsbond van de FNV kon wel voorbeelden geven maar kan in een algemeen onderzoek naar meerdere scholen niet heel diep op de materie ingaan. Ouders kunnen in principe wel zeer uitgebreid op de governance van een hun onderwijsinstelling ingaan. Probleem is echter dat zij te maken kunnen krijgen met stevige druk van de onderwijsinstelling om dat niet te doen. Zoals ook uit mijn eerdere artikelen blijkt heb ik die druk weerstaan. Ik hoop daarmee de governance van onderwijsinstellingen te verbeteren.

Volgens de [wet medezeggenschap op scholen](#) is een **medezeggenschapsraad een voorwaarde voor bekostiging door de overheid** van een school. Besturen die meerdere scholen onder hun hoede hebben moeten ook een gemeenschappelijke medezeggenschapsraad hebben. Die is er inderdaad bij Askoscholen. Maar daarmee is niet alles gezegd.

Voor het bereiken van deze raden zijn er onnodige drempels. Zo staat van veel MR's van Askoscholen het emailadres niet op een voor de hand liggende plaats op de website van de school. Elke school heeft een pagina waarin informatie over de MR staat maar daarop staat meestal geen emailadres. Ook op de contactpagina van elke school is evenmin een email adres van de MR te vinden. Ouders die heel goed zoeken vinden het email adres van hun MR meestal wel. In de nieuwsbrieven van veel scholen zijn veel emailadressen van MR's te vinden, maar niet voor alle scholen. Soms moet je wel 10 keer een nieuwsbrief aanklikken voordat je een stukje met het emailadres van de MR gevonden hebt.

Ook voor het bereiken van de gemeenschappelijke MR en de Raad van Toezicht zijn er drempels. Die emailadressen staan niet op de contactpagina van Askoscholen. Als je Askoscholen om deze emailadressen vraagt dan verwijst men naar het algemene emailadres van Askoscholen: info@askoscholen.nl. Dit is een emailadres waar ook het bestuursbureau is kan kijken. Dat staat op gespannen voet met de [Code Goed](#)

[Bestuur](#). Hierin staat dat de RvT voor zijn informatievoorziening niet alleen afhankelijk mag zijn van het bestuur.

Een andere reden om onafhankelijk van het bestuur bereikbaar te zijn is de privacy van degenen die de RvT (of de GMR) willen bereiken. Op dit moment belandt alles wat naar de RvT gestuurd wordt eerst op het bestuursbureau. Mensen die iets naar de RvT sturen moeten daarom rekening houden met de manier waarop het bestuur bevoegdheden inzet, met name in conflicten.

Natuurlijk heeft de Raad van Toezicht ook een eigen emailadres. Of anders zou het mogelijk moeten zijn om van het bestuursbureau het emailadres van bijvoorbeeld de voorzitter te krijgen. Een herhaald verzoek aan het bestuursbureau om een dergelijk emailadres heeft echter niets opgeleverd. Askoscholen deelt zijn voorzitter, de heer M.J.P. Hofstede, met die van de Raad van Toezicht van de *Purmerendse Scholen Group*. Daar is hij dus ook voorzitter van de Raad van Toezicht. Deze Raad van Toezicht is zoals het hoort onafhankelijk van het bestuur te bereiken. Daarvoor heeft deze RvT gewoon een eigen emailadres op de website. De ene Raad van Toezicht is de andere niet, zelfs niet als ze dezelfde voorzitter hebben.

De GMR heeft wel een eigen emailadres, dat niet makkelijk te vinden is. De GMR heb ik gevraagd waarom hun emailadres niet op de contactpagina van askoscholen.nl staat. Daarop kreeg ik als antwoord dat dit besproken zal worden met het bestuur van Askoscholen. We zullen zien wat daaruit komt. Tot dusver (maanden later) is de contactpagina nog niet gewijzigd.

De medezeggenschapsraad bevordert naar vermogen openheid en onderling overleg in de school, staat in artikel 7.1 van de wet. In het licht van dat artikel is het vreemd dat de MR een stukje waarin ik mij aan ouders als kandidaat voor de MR voorstelde censureerde. Het zou verder netjes zijn geweest als rechter en MR-lid Peter Björn Martens hier niet over heeft meebesloten omdat hij zelf ook kandidaat voor herverkiezing was. Zie artikel 6.4 van de wet. Uit een antwoord van de MR blijkt dat het waarschijnlijk anders is gegaan. Deze email is namelijk ondertekend met "namens de oudergeleding MR Lidwinaschool", zonder uitzondering dus.

Bij Asko vullen MR's hun taak om het overleg te bevorderen heel verschillend in. Veel MR's publiceren op de website van de school een jaarverslag, een jaarplan en alle notulen. Sommige MR's publiceren vooraf plaats en tijd van de openbare vergaderingen, andere MR's doen dat niet. De MR van de Lidwinaschool publiceert wel de notulen maar waarschijnlijk is het niet gebruikelijk om vooraf plaats en tijd van de vergaderingen te publiceren. Volgens het reglement zijn de vergaderingen van deze MR (in principe) openbaar.

Ook worden er soms belangrijke besluiten genomen zonder dit te vermelden in notulen. Zo'n besluit is het besluit om mijn stukje als kandidaat-lid van de MR te censureren. Zie ook de [notulen](#) van de MR van de vergadering van 17 november 2016. Dit was vlak nadat ik over het censureren van mijn voorstelstukje als kandidaatlid van de MR had geklaagd. Je zou er in ieder geval iets over verwachten in de rubriek "post".

In dezelfde notulen òf in de [notulen](#) van 5 oktober 2016 had ik iets verwacht over het MR-reglement. Volgens de [notulen](#) van 1 november 2017 is dit reglement namelijk in oktober 2016 vastgesteld. Op 10 november 2016 heb ik om een reglement gevraagd. Daar heb ik geen antwoord op gekregen. Op 15 november 2016 heb ik mijn verzoek herhaald. Pas op 17 november 2016 kreeg ik het reglement toegestuurd. En dat terwijl dit reglement al in oktober 2016 was opgemaakt! Het reglement lag dus gewoon klaar. Tenminste zo staat het in de notulen van de vergadering op 1 november 2017, maar dat wordt niet bevestigd in de notulen over 5 oktober 2016 en ook niet in de notulen over 17 november 2016. Een opmerkelijke inconsistentie! Ook opmerkelijk is dat het reglement geen ingangsdatum bevat. Die had ik verwacht bij artikel 42 "Citeertitel en inwerkingtreding".

Het lijkt er verder op dat de MR van de Lidwinaschool de notulen slechts met grote vertraging publiceert. Zo zijn de notulen van de vergadering van 21 juni 2017 pas op 2 november 2017 gepubliceerd, zo aan de datum ervan te zien. Dit was pas na mijn vragen over wat er gedaan is met een email aan de MR over een nieuwe vacature in de GMR. Ook de notulen van een vergadering van begin november 2017 zijn pas half januari 2018 gepubliceerd. Het kan zijn dat daaraan praktische overwegingen ten grondslag liggen. Vanwege de wettelijke taak openheid en overleg te bevorderen ligt het echter voor de hand om notulen zo snel mogelijk na de vergadering goed te keuren en te publiceren.

De wettelijke taak openheid en overleg te bevorderen impliceert volgens mij dat medezeggenschapsraden in ieder geval notulen van vergaderingen zouden moeten publiceren op een website, of anders aan ouders en personeel zouden moeten rondsturen. Je zou dus verwachten dat de GMR van Askoscholen dat doet. Nergens kon ik de notulen op de website vinden en ze worden ook niet aan ouders rondgestuurd. Wel publiceert de GMR een "jaarverslag": in 2016 slechts 1 kantje. Ook worden er notulen naar de MR's van de aangesloten scholen gestuurd. Ondanks flink zoeken heb ik nergens voorbeelden gevonden waar deze notulen gedeeld werden met andere ouders en personeelsleden. Er staat verder geen vergaderschema van de GMR op de website. Vergaderingen van de GMR worden ook niet op een andere manier aan ouders aangekondigd. Dat is vreemd omdat in het reglement van de GMR staat dat de vergaderingen (in principe) openbaar zijn.

Bij de samenstelling van de GMR van Askoscholen zijn er ook problemen. Elke keer als een ouder de GMR verlaat stuurt de GMR een email naar alle MR's van Askoscholen. Hierin staat dat ze een nieuwe ouder zoeken, dat alle ouders zich kandidaat kunnen stellen en de sluitingsdatum van de vacature. Verder wordt er in deze email verzocht de vacature met de sluitingsdatum bekend te maken aan de ouders. Deze zelfde email wordt ook naar voorzitter mevrouw Middelkoop gestuurd. Het is de bedoeling dat zij deze email doorstuurt naar de directies van alle aangesloten scholen, conform het reglement van de GMR.

Het lijkt erop dat op veel Askoscholen ouders niet van vacatures in de GMR op de hoogte gesteld worden. Bij Askoscholen publiceren scholen regelmatig nieuwsberichten. Deze worden op de website geplaatst waarna de url aan alle ouders wordt ge-emaild. In deze nieuwsberichten staan ook de nieuwe vacatures voor de MR en de GMR.

In augustus 2015 is de aankondiging zo door veel scholen gepubliceerd, maar waarschijnlijk niet door de Lidwinaschool. Ik had vlak daarvoor aangekondigd een klacht tegen directeur Berkers in te dienen bij het bestuur van Askoscholen. Wij hebben evenmin een vacature voorbij zien komen in mei 2016, toen mijn klacht tegen Askoscholen bij de LKC liep. Na het door mij gewonnen smaadproces zocht de GMR in mei 2017 weer een ouder als lid. Ditmaal zetten slechts 2 scholen de vacature op hun website: [De Mijlpaal](#) en de [St. Jozefschool](#).

Aan de MR van de Lidwinaschool vroeg ik waarom men de laatste vacature niet op de website had gezet. Men antwoordde dat men niet wist dat deze vacature openstond voor alle ouders. Men dacht dat alleen MR-leden zich konden aanmelden. Pas na de sluitingsdatum van de vacature vergaderde de MR hierover.

Ik begrijp niet hoe de MR deze fout heeft kunnen maken. Zowel de sluitingsdatum als dat alle ouders zich konden aanmelden stond in de email van de GMR. Tenminste als het waar is wat de GMR tegen mij heeft geantwoord. De MR van de Lidwinaschool weigerde dit te bevestigen. Verder had de MR haar aanname makkelijk kunnen controleren door te replyen op de email van de GMR. Bovendien zat rechter Peter Björn Martens al jaren in de MR. Van een rechter verwacht je dat hij zorgvuldig omgaat met procedures. Zou hij werkelijk nooit in het reglement van de GMR hebben gekeken? Ik hoop dat hij bij zijn werk bij de rechtbank in Amsterdam zijn aannames beter controleert en beter op de hoogte is van specifieke regels. Zowel directeur Maarten Berkers als de MR van de Lidwinaschool weigerden uit te zoeken of ouders in 2015 en 2016 van de oudervacatures in de GMR op de hoogte waren gesteld.

Verder is het natuurlijk opmerkelijk dat bijna 30 andere MR's van Askoscholen de vacature niet op hun website hebben gepubliceerd. Zouden ze allemaal dezelfde fout hebben gemaakt? En hoe kan het dan dat zoveel scholen in augustus 2015 wel een vacature op hun website hebben gezet? Wisten ze het toen wel? En hoe zit het met de directies van de scholen? Die zijn volgens de GMR door mevrouw Middelkoop van de vacature op de hoogte gesteld. Middelkoop heeft mij dat bevestigd. Zij heeft de directeuren gevraagd om dit bericht "intern te verspreiden", maar weigert het bewijs daarvan te overleggen. Hebben de schooldirecties nooit aan de bel getrokken? Omdat de GMR een voorwaarde is voor bekostiging vind ik dat zij die verantwoordelijkheid wel hebben. Verder hebben ze deze verantwoordelijkheid volgens de [Code Goed Bestuur van de PO-raad](#) (artikel 8, lid 4). Directeur Berkers van de Lidwinaschool heeft verantwoordelijkheid voor verspreiding van de oudervacature tegenover mij ontkend. Hij wil mijn vragen hierover verder niet beantwoorden.

Ook het bestuur van Askoscholen is er natuurlijk medeverantwoordelijk voor dat alle ouders op de hoogte gebracht worden van een kandidaatstelling voor de GMR. Ik heb daarom zowel voorzitter Diane Middelkoop van Askoscholen als de GMR om een onderzoek gevraagd. Op zijn minst zou ik graag willen weten welke

scholen hun ouders in 2015, 2016 en 2017 van de GMR vacatures op de hoogte hebben gebracht en welke niet. Zowel Middelkoop als de GMR weigeren dit onderzoek te doen.

Toen ik erachter kwam dat op de Lidwinaschool de GMR vacature van mei 2017 niet was gepubliceerd heb ik mij aangemeld als kandidaat. De GMR vond daarop dat de procedure niet over hoefde. Zij hadden zich aan hun eigen reglement gehouden door de email aan alle MR's en Middelkoop te sturen. Dat was alles wat ze hoefden te doen. In het reglement stond niet dat ze moesten controleren dat ouders de vacature ook daadwerkelijk toegestuurd kregen. Dus deden ze dat niet. Middelkoop en de schooldirecties voelden zich kennelijk ook niet verantwoordelijk dit te controleren. De GMR heeft mij in ieder geval niet gezegd dat ze door schooldirecties of Middelkoop erop gewezen zijn dat veel ouders de vacature niet hebben gekregen.

Het spreekt vanzelf dat een procedure over moet als honderden ouders (en waarschijnlijk zelfs duizenden ouders) niet van de GMR vacature gehoord hebben. Je dan op een summier reglement beroepen is een weinig volwassen opstelling. De huidige GMR voorzitter is er als laatste bijgekomen, via de vacature in mei 2017. Ondanks hints in die richting komt het niet bij hem op zich als een wijze voorzitter op te stellen. Als de meeste ouders niets van deze vacature hebben gehoord dan is direct opstappen en je eventueel opnieuw verkiesbaar stellen de enige juiste reactie. Dat heeft hij (nog) niet gedaan.

Nog even terug naar het bevorderen van openheid en onderling overleg. In de notulen die de MR van de Lidwinaschool publiceert is men niet altijd erg duidelijk. Over de kandidaatstelling en de fouten die de MR van de Lidwinaschool daarmee heeft gemaakt heeft de GMR een brief gestuurd. De MR bespreekt deze brief op 1 november 2017. In hun [notulen](#) staat er onder het kopje "Post" het volgende:

Mail van voorzitter GMR n.a.v. mail van ouder van de school over GMR verkiezing. Beiden is geantwoord dat wij in de veronderstelling waren dat de uitnodiging bedoeld was voor leden van de MR. Wij bieden onze excuses aan.

Dit gaat over mijn email naar de GMR over de kandidaatstellingsprocedure van de GMR. Maar zouden andere ouders begrijpen waar dit over gaat? Het is hun duidelijk dat de MR een fout erkent maar welke precies? De MR had hier natuurlijk ook mijn vragen aan hen moeten vermelden.

Aan de Raad van Toezicht heb ik onder meer vragen gesteld over de Code Goed Bestuur en het jaarverslag over 2016. Zie mijn [artikel](#) over de Code Goed Bestuur bij ASKO en mijn [artikel](#) over het jaarverslag. De Raad van Toezicht stuurde een onvriendelijk antwoord, waarin ik onder andere beticht werd van het verdraaien van feiten. Op veel vragen werd geen antwoord gegeven. Andere vragen werden afgedaan als "rhetorisch": een manier om op pijnlijke vragen zonder motivatie te beantwoorden. Toen ik na 6 weken nog geen antwoord had gekregen van de Raad van Toezicht heb ik de brief naar de GMR doorgestuurd en vriendelijk gevraagd om een onderzoek. Dit verzoek was breed geformuleerd: niet alleen naar mijn ervaringen met de ASKO maar ook naar de andere juridische procedures en de opheffing van basisschool De Saffier.

Enkele dagen later kwam het antwoord van de Raad van Toezicht. Nog weer enkele dagen later antwoordde de GMR dat men het antwoord van de Raad van Toezicht onderschreef. Net als in de reactie van de Raad van Toezicht stond er nog een paragraaf in waarin mij min of meer verzocht werd de GMR en de Raad van Toezicht niet opnieuw vragen te stellen over deze kwestie. In plaats daarvan werd mij in beide reacties verzocht dit opnieuw met directeur Maarten Berkers van de Lidwinaschool te bespreken. Dezelfde directeur die geen mediation wilde over de dreigementen om mijn kinderen te verwijderen. Wiens baas, voorzitter Diane Middelkoop van ASKO, niet wou uitleggen wat het belang van mijn kinderen bij deze dreigementen was. Ik zie niet in hoe de GMR met deze houding zich van zijn wettelijke taak kwijt openheid en overleg te bevorderen.

De medezeggenschapswet samengevat: In de wet staat alleen dat een MR een voorwaarde is voor bekostiging door de overheid. In de wet staat niet dat schoolbesturen kritische kandidaat-MR-leden niet onder druk mogen zetten. Er staat evenmin in dat de MR goed moet functioneren, bijvoorbeeld door daadwerkelijk openheid en onderling overleg te bevorderen. Nergens in de wet staat dat een MR eerlijk gekozen moet zijn, alleen dat de stemming geheim moet zijn. Of dat het geval was met kartonnen stembussen is op zijn minst twijfelachtig. De wet stelt geen eisen aan de kandidaatstellingsprocedure voor de GMR.

Kennelijk zijn er ook geen sancties tegen scholen met dit soort governanceproblemen. Jammer, want daardoor kan de Wet Medezeggenschap op Scholen een dode letter worden. Maar die wet is er helaas niet voor niets. Zonder die wet is het voor ouders moeilijker om feedback op hun school te geven. Dat kan grote gevolgen hebben voor de kwaliteit van het onderwijs. Dat Askoscholen als grote organisatie met ongeveer 9000 kinderen en honderden personeelsleden geen klokkenluidersregeling heeft helpt natuurlijk ook niet. Vooral niet omdat de Raad van Toezicht moeilijk te bereiken is zonder tussenkomst van het bestuursbureau.

Overigens heeft een kersverse Raad van Toezicht onder leiding van Cathy Spierenburg in de laatste 4 maanden van 2011 gesproken over een klokkenluidersregeling. Die regeling is er niet gekomen. Kort daarvoor was Diane Middelkoop aangetreden als bestuursvoorzitter.

Tot slot

Ondanks dat de rapportages op deze website veel andere ouders geschokt hebben moeten we er ook weer niet te zwaar aan tillen. Alles wat ik heb gevonden is vrij eenvoudig te verbeteren. Transparantie is altijd makkelijker dan het omgekeerde. Ik heb er het volste vertrouwen in dat dit proces van verbeteringen spoedig zal starten, al dan niet naar aanleiding van mijn publicaties. Essentieel voor verbeteringen is uiteraard dat het bestuur anders omgaat met kritiek. Die eerste stap is zeker makkelijk te realiseren.

Ik vind tenslotte dat de voorzitter van de Raad van Toezicht, de heer M.J.P Hofstede, een goede achtergrond heeft om governanceproblemen zoals ik op deze site beschrijf op te lossen. Hij kan het,... als hij het maar wil!

Waarschijnlijk heeft hij al een eerste stap gezet. Op 1 februari 2018 kondigde directeur Maarten Berkers van de Lidwinaschool aan per 1 mei op te stappen. Sinds 2 maanden was het hem duidelijk geworden dat hij toe was aan een andere uitdaging, zo schreef hij in zijn afscheidsbrief. Dat begon dus heel toevallig net nadat ik mijn brief naar de Raad van Toezicht had gestuurd. Het lijkt dus op een gedwongen vertrek. Wat ik hieraan jammer vind is dat Askoscholen zo weer laat zien dat ze hun eigen fouten niet erkennen. Ik hoop echt dat dat verandert.

Het vertrek van Berkers kan tenslotte slechts een eerste stap zijn. Niet alleen Middelkoop en Berkers hebben zich ingezet voor een twijfelachtige bestuurscultuur. Ook op Berker's directe chef, Jan-Willem van Schendel, valt veel aan te merken. Ook hij heeft emails en brieven aan mij en andere ouders gestuurd volgens dezelfde werkwijze als die van Berkers en Middelkoop. Die werkwijze is verder vergelijkbaar met de antwoorden van de RvT en de GMR op mijn vragen over het jaarverslag en de Code Goed Bestuur.

Ga terug: [Hoe de Askoscholen omgaat met conflicten.](#)

ASKOSCHOLEN

AMSTERDAMSE STICHTING VOOR KATHOLIEK,
PROTESTANTS-CHRISTELIJK EN INTERCONFESSIONEEL ONDERWIJS

De heer R. Heeg
Stokvisstraat 28
1097 HZ Amsterdam

Amsterdam, 21 april 2017
Ref: 18549 / DM
Betreft: waarschuwing na bericht mediator

Geachte heer Heeg,

Inmiddels heb ik bericht ontvangen van de door ons ingeschakelde mediator dat u niet bereid bent geweest om met de mediation te beginnen. U heeft aangegeven dat partijen het over het onderwerp niet eens kunnen worden en dat u van mening bent dat de heer Berkers niet bereid is tot ongeclausuleerde mediation. De heer Berkers had aangegeven dat het doel zou moeten zijn het herstellen van vertrouwen. U geeft aan dat u vertrouwen heeft in de school, waardoor dat doel al is bereikt.

Hiermee miskent u echter dat vertrouwen van twee kanten moet komen. Dat de heer Berkers geen vertrouwen meer heeft in u, door de manier waarop u op uw website de naam van de Lidwinaschool (waar hij terecht trots op is) door het slijk probeert te halen, speelt voor u kennelijk geen rol. Een onrealistisch standpunt. Op het moment dat er lastiger zaken te bespreken zijn ten aanzien van uw kinderen - denk bijvoorbeeld aan leer of gedragsproblemen - zal mogelijk blijken dat een goede samenwerking in het belang van uw kinderen niet haalbaar is.

Ik waarschuw u derhalve hierbij voor een mogelijke situatie in de toekomst waarin goede samenwerking niet mogelijk zal blijken te zijn. Het probleem van de verstoorde verhouding is geenszins opgelost. U moet er alsdan derhalve rekening mee houden dat uw kinderen niet op de Lidwinaschool kunnen blijven. Voor nu leg ik met onderhavige brief in ieder geval vast dat het uw keuze is en dat het derhalve in uw risicosfeer valt indien een dergelijke situatie zich in de toekomst voor doet.

Hoogachtend,

Mw. mr. A.N. Middelkoop
Voorzitter College van Bestuur

Hoe Askoscholen en de Lidwinaschool omgaan met klachten

Over het algemeen zijn wij tevreden met de *Lidwinaschool in Amsterdam*.

Helaas heb ik wel gemerkt dat de *Lidwinaschool in Amsterdam* slecht omgaat met klachten. Klachten worden gebagatelliseerd, getraineerd en ouders worden geïntimideerd.

Al in 2011 is gebleken dat de Lidwinaschool slecht op klachten reageert. Zie deze [open brief](#) en dit uitgebreide [dossier](#) uit 2011. Maarten Berkers was er toen ook al directeur. Ouders mogen hopen dat dit soort dingen sinds 2011 niet meer voorkomen. Dat is helaas niet zo. Ook aan het eind van schooljaar 2015/2016 zijn er uit een klas 2 leerlingen [weggegaan](#) wegens ernstige pestproblemen met geweld. Dit ondanks vele klachten van verschillende ouders tegenover de leerkrachten en de directie.

Andere ouders bevestigen dat de Lidwinaschool slecht reageert op klachten. De Lidwinaschool in Amsterdam is één van de 32 scholen van Stichting Askoscholen. Ik ben er achter gekomen dat het er bij tenminste één andere Askoschool er net zo aan toe ging. Net als in 2011 bij de Lidwinaschool waren daar ernstige pestproblemen. Ook daar reageerde de school slecht op klachten. Verder [reageerde](#) men slecht op initiatieven van ouders van de inmiddels opgeheven school *De Saffier*.

Wat doet het bestuur van Stichting Askoscholen hieraan? Ik heb het bijvoorbeeld over mevrouw mr. *Diane Middelkoop*, de voorzitter van Stichting Askoscholen. Het bestuur van Askoscholen gaat erg ver in het steunen van de scholen in hun niet-integere benadering van klagende ouders. Het zit gewoon ingebakken in hun cultuur. Slecht omgaan met klachten is dus ook een probleem van veel andere Askoscholen. Niet alle Askoscholen natuurlijk: er zijn ook schooldirecteuren van Askoscholen die hier niet aan mee doen en veel beter omgaan met ouders.

Op de Lidwinaschool probeer ik dit te verbeteren. Voor de kinderen en de ouders. Een beter gevoel van de ouders bij de school draagt immers bij aan betere schoolprestaties van de kinderen.

Daarom heb ik een klacht ingediend bij de landelijke en onafhankelijke Commissie Onderwijsgeschillen. Het gaat om ordeproblemen in een kleuterklas en om het vele passief TV-programma's kijken op de school. Maar vooral gaat deze klacht over Maarten Berkers (directeur Lidwinaschool) en Diane Middelkoop voorzitter van Stichting Askoscholen) die op een zeer onsympatieke manier reageren op klachten.

[Klik hier om de klacht te downloaden \(pdf\).](#)

[Lees verder: Hebben wij nog wel vertrouwen in de Lidwinaschool en Askoscholen?](#)

P.S. er is ook een Maarten Berkers die leerkracht in Brabant is. Dit is een andere Maarten Berkers dan de Maarten Berkers die directeur van de Lidwinaschool is.

Inhoud

mensenenfeiten.nl/mensen-mainmenu-6/34-scholen/138-hoe-het-ging-bij-de-commissie-onderwijsgeschillen-tegen-de-lidwinaschool-en-askoscholen-i

Hoe het ging bij de Commissie Onderwijsgeschillen tegen de Lidwinaschool en Askoscholen (I)

Mensen - [Scholen](#)

zaterdag, 02 juli 2016 13:31

Onze klacht over Maarten Berkers van de Lidwinaschool in Amsterdam en Diane Middelkoop hebben we eind maart 2016 naar de Commissie Onderwijsgeschillen opgestuurd. Onze klacht betrof niet alleen orde problemen van een juf, het breien op het schoolplein tijdens het speelkwartier, het vele passieve TV-kijken in de klassen maar meer hoe de school (directeur Maarten Berkers) daarmee omgaat. Zie [hier](#). Hij wordt daarin gesteund door Diane Middelkoop, directeur van Askoscholen.

Dit gedrag is vrij algemeen en daardoor moeilijk hard te maken. Ik ben echter een heel eind gekomen. Zo heb ik in mijn klacht een aantal voorbeelden van onwaarheden, pogingen tot intimidatie, en het traineren van klachten gegeven. Ook heb ik nog brieven overlegd van andere ouders met soortgelijke voorbeelden. Bijvoorbeeld deze [email](#) van een ouder uit 2011 met een antwoord van Askoscholen. Ik heb van de heer Berkers en Middelkoop ongeveer net zo'n "behandeling" gekregen en weet uit ervaring dat dit intimiderend overkomt. Ook lijkt het erop dat de heer Berkers destijds niet de waarheid sprak. Het lijkt er op dat hij deze ouder destijds geen pestprotocol kon geven omdat dat protocol er niet was.

Een andere ouder van 3 ex-leerlingen heeft de Commissie nog een brief gestuurd waarin ze mijn ervaringen bevestigde en ondersteunde met concrete voorbeelden. In een begeleidende brief ga ik ook in op waarom de Medezeggenschapsraad niet daadkrachtig heeft opgetreden tegen de stijl van communiceren van de heer Berkers. Dat komt vooral omdat de MR voor de helft uit onderwijzers bestaat en die zullen niet snel negatief zijn over hun directe leidinggevende.

De Commissie Onderwijsgeschillen maakt het klagers met dit type klacht behoorlijk moeilijk. Zo weigeren ze te kijken naar dingen die langer dan een jaar geleden zijn gebeurd. Verder gaven ze aan dat algemene klachten voor hen niet te behandelen waren. Dat betekent dat het geen zin heeft andere ouders erbij te halen, ook al hebben ze eerder precies hetzelfde meegemaakt.

De commissie maakt altijd een samenvatting. Deze kunnen ze in principe gewoon overnemen van de samenvatting die in de oorspronkelijke klacht staat. Daarin ontbrak aanvankelijk het niet-integere gedrag van de heer Berkers en mevrouw Middelkoop. Verder wilden ze geen oordeel vellen over of de heer Berkers leerkrachten kan coachen zonder onderwijservaring. Ook wilden ze geen oordeel vellen over het algemene karakter van deze klacht: dat bijna alle ouders hiermee te maken krijgen.

Tenslotte wilde de Commissie Onderwijsgeschillen geen oordeel vellen over dat de school het onderwijsbeleid niet volgde. Dat zou ook te algemeen zijn. Maar in de context van de klacht is dat behoorlijk concreet. Op de site staat dat het onderwijsbeleid "spelenderwijs leren" is en in de jaarverslagen staat "ontwikkelingsgericht onderwijs". Het is natuurlijk raar als dat ingevuld wordt met

passief TV kijken naar afleveringen van steeds dezelfde pulpseries. De heer Berkers had hier geen goede verklaring voor. Zijn verklaringen hierover wisselden overigens in de loop van de procedure.

Ik heb 2 brieven gestuurd om de samenvatting aan te laten passen. Het ging mij er vooral om dat de Commissie het intimideren en het niet-integere gedrag in de klachtsamenvatting overnam. Daar ging de klacht per slot van rekening over. Het is me niet gelukt om de algemeenheid van dit gedrag in de samenvatting te krijgen. Dergelijke algemene klachten wilde de Commissie niet beoordelen. Ouders kunnen dus nergens terecht als ze het niet eens zijn hoe een school en haar bestuurders ouders in het algemeen behandelen

Dat de heer Berkers niet de waarheid vertelt over zijn capaciteiten staat voor mij als een paal boven water. Toen wij hem vroegen of hij ooit voor de klas gestaan had en of hij de Pabo had gedaan weigerde hij te antwoorden. Op de site van de school en op Twitter noemt hij zich echter "Meester Maarten". Inmiddels weten wij beter. Meester heeft allerlei betekenissen zoals treinmachinist. Misschien dat hij dat kan maar hij heeft geen onderwijsbevoegdheid. Dat heeft de Medezeggenschapsraad ons uiteindelijk bevestigd. Op school suggereert "Meester" het hebben van een onderwijsbevoegdheid.

Vervolgens wacht je op verweer van Askoscholen en de heer Berkers. Dat komt dan pas op het allerlaatste moment. En daarbij komt nog dat je de brieven van de Commissie ook zo kunt interpreteren dat het verweer 5 dagen te laat komt. Bij een klacht die over het traineren van klachten gaat kun je zeggen: "Zie je nu wat ik bedoel?". Ik had 2 weken de tijd gevraagd om op het verweer te reageren. Maar omdat Berkers en Middelkoop te laat op het verweer gereageerd hebben had ik uiteindelijk maar één week.

Ze dienden eigenlijk geen echt verweer in. Diane Middelkoop beperkte zich door zich aan te sluiten bij het verweer van Maarten Berkers. Maarten Berkers beperkte zich tot het groen, geel, en blauw maken van een aantal passages uit emails. Je zou een samenhangend betoog verwachten maar ook dat werd ons niet gegund. Omdat mijn klacht ook over het niet-inhoudelijk ingaan op klachten gaat kun je weer zeggen: "Zie je wat ik bedoel?"

In het schriftelijke verweer dus geen antwoord op onbeantwoorde vragen zoals: "Is het acceptabel dat de juf zit te breien op het schoolplein zonder op de kinderen te letten?", of, "Waarom is onze zoon vorig jaar 2 dagen geschorst?" Er wordt niet ingegaan op de meeste van onze beschuldigingen aan het adres van de heer Berkers.

In een rechtzaak betekent geen verweer voeren dat de klacht toegewezen wordt. Bij de Commissie Onderwijsgeschillen betekent geen verweer voeren niet automatisch dat de klacht toegewezen wordt. Ook op dit punt maakt de Commissie het ouders dus moeilijk. Voor een school is het dus slim om niet of nauwelijks verweer te voeren. De school kan ervoor kiezen alleen op de hoorzitting haar verhaal vertellen. Voor de ouders is er op de zitting weinig spreektijd. Zij moeten dus improviseren en zijn überhaupt beperkt in de gelegenheid op het verweer te reageren.

Lees verder: Hoe het ging bij de Commissie Onderwijsgeschillen tegen de Lidwinaschool en Askoscholen (II)

Hoe het ging bij de Commissie Onderwijsgeschillen tegen de Lidwinaschool en Askoscholen (II)

Eind maart 2016 hebben we een klacht bij de **Landelijke Klachtencommissie Onderwijs** ingediend. Deze commissie wordt ook wel de Commissie Onderwijsgeschillen genoemd. De **klacht** was tegen directeur Maarten Berkers van de *Lidwinaschool in Amsterdam* en voorzitter Diane Middelkoop van Askoscholen. Zij bagatelliseren en traineren samen klachten en proberen klagende ouders te intimideren.

Behalve voor een formele procedure kunnen ouders ook kiezen voor "mediation" bij de Commissie Onderwijsgeschillen. Dat kost dan wel heel veel tijd van de ouders, tijdens kantooruren. In ons geval was er al veel gepraat, ook door veel andere ouders die precies dezelfde problemen hadden geconstateerd. Wij kozen dus voor de formele procedure. Zie ook mijn eerdere [artikel](#).

In deze procedure zijn ouders op een aantal punten in het nadeel. Zo is het advies van de Commissie niet bindend. De uitvoerende instantie, in dit geval Askoscholen, kan het gewoon naast zich neer leggen. Dat heeft tot gevolg dat de Commissie Onderwijsgeschillen extreem voorzichtig is in de beoordeling van klachten, en in haar uitspraken.

Een andere gevolg is dat scholen zonder schriftelijk verweer weg kunnen komen. Bij de gewone rechter kan dat niet. Bij geen verweer wordt de klacht daar gewoon toegewezen. Bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs kunnen scholen volstaan met alleen verweer voeren op de hoorzitting, waar ouders weinig spreektijd hebben.

Wij zijn begin juni 2016 naar de hoorzitting geweest. Ook wij hadden weinig spreektijd. De heer Berkers en mevrouw Middelkoop waren veel aan het woord. Een doekje voor het bloeden zou zijn als de hoorzitting in zo'n geval even geschorst wordt. De ouders kunnen dan nog even nadenken over wat ze zullen zeggen op het verweer. Dat gebeurt echter niet.

In de brief werd inderdaad gewaarschuwd dat de spreektijd beperkt zou zijn. Maar voor ons gaf dat niet want "de Commissie heeft alle stukken gelezen". Dat stond immers in de brief. Uit de vragen bleek helaas dat men de zaak niet zo serieus had voorbereid. Het bleek dat niet iedereen de stukken goed had gelezen. Ook waren de vragen nauwelijks voorbereid. Veel antwoorden op vragen aan ons stonden gewoon in de stukken. Andere vragen hadden een algemeen karakter, zo van "legt u eens uit wat u er van vindt".

Zo kregen wij een vraag van een mevrouw, over wat wij verstaan onder passief TV-kijken, op de Lidwinaschool. Dit is een kernbegrip in onze klacht. Een belangrijk punt van onze klacht is dat de kinderen op de Lidwinaschool vaak passief TV-kijken naar pulpprogramma's. Dit komt ook terug in de samenvatting van de Commissie Onderwijsgeschillen. Wat wij daarmee bedoelen staat natuurlijk gewoon in de klacht. Je zou dus verwachten dat de Commissie mijn omschrijving in de klacht heeft opgezocht. Niet dus. Ook vroeg iemand uit het

onderwijsveld waarom de Medezeggenschapsraad nooit iets gedaan heeft aan deze problemen. Ook dit had ik uitgebreid uitgelegd in een aparte brief, die men kennelijk niet gelezen had. Verder werd er nog gevraagd waarom wij onze kinderen niet naar een andere school deden. Ook die vraag was al in onze klacht beantwoord. Zowiezo is dat geen relevante vraag. Daar gaat je spreektijd dan.

Het is zelfs erg raar dat de Commissie Onderwijsgeschillen tijdens de hoorzitting vraagt waarom wij onze kinderen niet naar een andere school sturen. Wij klagen om de school te verbeteren, en naar welke school wij onze kinderen sturen staat daar los van.

Mijn klacht ging onder meer over het niet-integere gedrag van Maarten Berkers en Diane Middelkoop. Tot mijn verbazing gingen Maarten Berkers en Diane Middelkoop tijdens de hoorzitting hiermee gewoon door. Zo beweerde mevrouw Middelkoop dat de vertrouwenspersoon die bij conflicten bemiddeld "onafhankelijk" is. Gelukkig kon ik daarop zeggen dat iemand die betaald wordt door Askoscholen en al zo'n 20 jaar (of langer) een relatie met Askoscholen heeft natuurlijk nooit onafhankelijk is.

Tijdens de hoorzitting kwam Maarten Berkers alsnog met een verklaring waarom hij mijn zoon 2 dagen geschorst had. Daar hadden wij hem al een jaar geleden om gevraagd. Hij weigerde te antwoorden. Letterlijk zei hij: "Ik kan niet alles uitleggen." Hij zei nu echter dat hij deze nieuwe verklaring eerder aan ons had gezegd. Dat hij dit eerder aan ons had gezegd was gezien de correspondentie zeer onwaarschijnlijk. Aan het bestuur van Askoscholen had ik dit namelijk nog gevraagd voordat ik mijn klacht bij de Commissie indiende. Regio-manager Jan-Willem van Schendel gaf vervolgens geen antwoord op deze vraag in zijn brief aan ons. Het stond ook niet in het schriftelijke verweer van de heer Berkers op onze klacht bij de Commissie. Overigens was de reden die Maarten Berkers uiteindelijk op de hoorzitting gaf op zijn zachtst gezegd gezocht. Het had te maken met dat er niet teveel nieuwe kinderen op dezelfde dag in een bepaalde klas konden instromen. Hij wou niet afwijken van zijn regel dat er maximaal één nieuwe kleuter per dag in een kleuterklas mag instromen.

In het schriftelijke verweer van de heer Berkers stond een opmerking over hoe een gesprek met de vertrouwenspersoon was verlopen. In mijn reactie op het verweer had ik een geluidsopname van dit gesprek meegestuurd aan de Commissie. Mij was aangeraden deze opname te maken door een goed ingewijde ouder van de Sint Antoniuschool. Daar had zich recent een soortgelijk ernstig peetschandaal afgespeeld als in 2011 op de Lidwinaschool.

Zo'n opname maken mag gewoon. En het is nodig. Want uit de opname blijkt dat het gesprek heel anders verlopen is dan de Maarten Berkers en Diane Middelkoop deden voorkomen in hun schriftelijke verweer. Tijdens de hoorzitting gingen Middelkoop en Berkers erover sputteren. Diane Middelkoop wil niet dat deze opname openbaar wordt gemaakt. Waarom niet? Wat heeft Askoscholen te verbergen? Helaas nam de Commissie de opname niet in behandeling. Dat doen ze nooit want met geluidsopnames kan geknoeid worden.

De Commissie Onderwijsgeschillen doet zo wel erg weinig aan waarheidsvinding. Het is veel makkelijker om met brieven en emails te knoeien dan met geluidsopnames. Daarom is het onzin om geluidsopnames uit te sluiten en brieven en emails niet.

Opmerkelijk was tijdens de hoorzitting Diane Middelkoop's felle verzet tegen een eventuele beoordeling van de geluidsopname door de Commissie Onderwijsgeschillen. Wilde ze niet weten of de weergave van de heer Berkers gesprek wel gepast was? Wilde ze dit niet zelf beoordelen?

[Lees verder: Hoe reageert de Lidwinaschool op kritiek van de Onderwijsinspectie?](#)

Hebben wij nog wel vertrouwen in de Lidwinaschool en Askoscholen?

Onze kinderen zitten op de **Lidwinaschool in Amsterdam**. Dit is een school van de organisatie **Askoscholen**. Dit is een organisatie die ruim 30 scholen rond Amsterdam bestuurt. Ik heb statistisch onderzoek gelezen waaruit blijkt dat als een dergelijke organisatie maar weinig scholen bestuurt de kwaliteit van deze scholen beter is. Het omgekeerde is dat organisaties die veel scholen besturen gemiddeld slechtere scholen besturen. Inderdaad vond onderwijsinspectie in 2014 dat het niveau van een aantal klassen onvoldoende was. Zie [hier](#). Bij Askoscholen kunnen wij daar zelf weinig van merken. Wat we wel hebben gemerkt is dat de Lidwinaschool en Askoscholen slecht reageert op klachten van ouders. Daar hebben we over [geklaagd](#) bij de Commissie Onderwijsgeschillen.

In mijn klacht bij de Commissie Onderwijsgeschillen heb ik mij duidelijk uitgesproken tegen het gedrag van met name de directeur van de Lidwinaschool, Maarten Berkers, en de directeur van Askoscholen, Diane Middelkoop. Zij hebben zich niet-integer tegenover ons en tegenover andere ouders gedragen. Ik heb in mijn klacht de heer Berkers en mevrouw Middelkoop gevraagd te vertrekken. Dat laatste neem ik terug. De overplaatsing van mijn zoon en dat het vele TV-kijken gestopt is vind ik genoeg. Tijdens de hoorzitting beantwoordde de heer Berkers eindelijk de vraag wat hij van een breiende juf op het schoolplein vindt, dus zonder dat ze toezicht houdt op de kinderen. Hij keurt dat in principe niet af. Daar hebben wij vrede mee, wel verbaasd het ons dat we zo lang op dit antwoord moesten wachten. In 2015 zweeg Berkers toen wij hem deze vraag stelden. Toen wij deze vraag later schriftelijk aan Askoscholen stelden kregen wij er ook geen antwoord op. De Commissie Onderwijsgeschillen vroeg overigens niet door op Berkers' antwoord. Een voor de hand liggende vraag zou zijn geweest hoe er in ons geval adequaat toezicht was. De Commissie had bijvoorbeeld kunnen vragen hoeveel juffen er doorgaans toezicht houden op het schoolplein, en hoeveel er dan daadwerkelijk toezicht houden. En of de breitijd doorbetaald wordt door de school. Helaas is de Commissie niet bepaald kritisch.

Het niet-integere gedrag neem ik op de koop toe. Zolang er maar iets met specifieke klachten gebeurt, dat is het belangrijkste. En er wordt inderdaad iets gedaan met klachten, ook al is de school daar niet erg transparant in. Ondanks dat ik nul op het rekest heb gekregen van de Commissie Onderwijsgeschillen blijf ik overigens bij mijn standpunten wat betreft het niet-integere gedrag. Hoe de Commissie Onderwijsgeschillen tot haar oordeel is gekomen bespreek ik in een [volgend artikel](#).

Het niet-integere gedrag is vervelend maar niet onoverkomelijk. Dus, wat mij betreft, zand erover, als jullie het maar niet weer doen! Onze ervaring is niet dat de school niet op klachten reageert. Meestal proberen ze de problemen wel op te lossen. Dus wat dat betreft hebben wij nog wel vertrouwen in de school en de heer Berkers. Wat wij niet goed vinden is dat wij en andere ouders zoveel moeten doen om iets voor elkaar te krijgen.

De juf had hem bijvoorbeeld gevraagd om ervoor te zorgen dat het rolgordijn

weer open kon in de klas van mijn dochter. Er gebeurde niets. Ik vond het geen prettig idee als mijn dochter het hele jaar daar in het donker zou zitten. Om de warmte te weren had de school (onder de heer Berkers) ook al spiegelend glas laten aanbrengen. Ook in klassen waar dat niet nodig was. De juf dacht niet dat ik het voor elkaar kon krijgen. Dat strookte met mijn ervaring dat de heer Berkers alleen iets doet als er flink wordt aangedrongen. Ik heb daarom voor die ene keer mijn verzoek aan hem aan alle andere ouders ge-cc-ed. En warempel, ik kreeg voor elkaar wat de juf niet was gelukt. De directeur nam de email mij helaas wel kwalijk. Maar je moet nu eenmaal wat als ouder.

Zelden neemt de school het initiatief, tenzij de school iets van jou wilt. Verder probeert de heer Berkers klagers te ontmoedigen door niet met ze in gesprek te gaan. Zie ook deze [brief](#) van een andere ouder. Hij zegt daarbij dat klagen slecht voor de school is. Diane Middelkoop noemt zelfs dat klagen slecht voor onze kinderen zou zijn. Ze doen dat niet alleen bij ons. Bij de Commissie Onderwijsgeschillen heb ik hiervan nog 2 andere goed gedocumenteerde voorbeelden gegeven. Verder schepen ze klagers af met kul-argumenten. De heer Berkers heeft verder meerdere keren gelogen tegen ons, om onder onze klacht uit te komen. Diane Middelkoop stond erbij en deed er niets tegen. Zij steunde hem in zijn doorzichtige verdraaiingen. Ook de raad van bestuur van Askoscholen weet al jaren hoe de heer Berkers met ouders omgaat en doet er niets aan. Dat gedrag keuren wij dus af en noemen wij niet-integer.

De heer Berkers wordt al jaren door Askoscholen in zijn gedrag tegenover ouders gesteund. En ouders van een andere Askoschool hebben mij bevestigd dat daar ouders op een soortgelijke manier werden behandeld. Het zou daarom dus best eens kunnen dat de heer Berkers van het bestuur van Askoscholen de opdracht heeft gekregen om zich steeds zo op te stellen. In dat geval valt hem misschien niet zoveel te verwijten. Hij wil zijn werkgever niet tegen de haren in strijken en daar heb ik begrip voor. Dat hij meerdere malen een volstrekt ongeloofwaardige ontkenning tot het laatste moment heeft uitgesteld is verder een sterke aanwijzing dat zijn werkgever hem vertelt hoe hij zich tegenover ons moet opstellen. Ik heb het dan over 3 gebeurtenissen:

1. zijn plotselinge draai tegen de Commissie Onderwijsgeschillen dat hij wel degelijk ons de reden van mijn zoon's schorsing heeft verteld (ook al is dat gezien de correspondentie zeer ongeloofwaardig),
2. zijn ontkenning van het frequente TV-kijken maar liefst 2 maanden nadat wij daarover geklaagd hebben. Deze ontkenning kwam 2 dagen nadat ik zijn leidinggevende bij Askoscholen had laten weten dat hij niet antwoordde op mijn verzoeken om documenten over het TV-beleid. Die had ik gevraagd omdat Berkers het TV-kijken verdedigde onder het mom van "beleid".
3. en zijn verrassende antwoord tegenover de Commissie Onderwijsgeschillen dat hij er geen probleem mee had als een juf tijdens het speelkwartier op het schoolplein in een breiwerkje verdiept op een stoel zat. Dit was een vraag die wij al eerder aan hem en Askoscholen hadden gesteld en waar we steeds geen antwoord op kregen.

Ik heb veel steun gekregen van andere ouders bij het indienen van mijn klacht. En het heeft gewerkt. Er wordt inmiddels inderdaad nog maar weinig TV gekeken in de klas. Wij hebben er vertrouwen in dat dat zo blijft. Hopelijk helpt dat ook de resultaten te verbeteren in de groepen waarvan die volgens de

onderwijsinspectie onvoldoende waren. Ik hoop dat de heer Berkers iets gedaan heeft om de juf te verbeteren waar wij over hebben geklaagd. De klachten over deze juf zijn in ieder geval niet van vandaag of gisteren. Ik heb problemen met deze juf weten te traceren tot ongeveer 10 jaar terug. Ook heb ik er vertrouwen in dat er meer gedaan wordt aan het toezicht op het schoolplein. Dit zal ik nog in een apart artikel op deze site bespreken.

Askoscholen bedient zich van fraaie volzinnen om aan te geven dat ze veel doen om het met ouders eens te worden. Ze noemen zich een educatief partner van de ouders. Ook tegenover de onderwijsinspectie noemde de school deze term. De inspectie trapte er in: ze namen de term "educatief partnerschap" over in hun rapport. In het rapport stond niet hoe de school het educatief partnerschap wat betreft de communicatie met ouders invulde. Dat is erg vreemd want de onderwijsinspectie weet ook al jaren hoe dat bij de Lidwinaschool gaat.

Wat houdt educatief partnerschap in? Dat ze in brieven zetten dat klagen niet in het belang van je kinderen is? Dat ze het met de schooldirecteur eens zijn dat TV-kijken inderdaad valt onder het "spelenderwijs leren" van de schoolwebsite, omdat dat ontspanning is? En daarna deze term snel van de website van de school halen, zonder overleg met de Medezeggenschapsraad. Of een nietszeggende reactie van de school op een rapport van de onderwijsinspectie (2014) zonder de kritiek van de inspectie te erkennen? Dat zijn natuurlijk geen goede voorbeelden van educatief partnerschap. Wij hebben verder niets van een educatief partnerschap gemerkt. Maar het zal toch wel iets betekenen?

Nogmaals, ik heb heel veel vertrouwen in dat deze school en het bestuur ervan zich verder verbetert. Daarvoor is het wel nodig dat ouders kritisch blijven. En dat de school dit soort kritische geluiden niet steeds in de kiem smoort. Niet-integer gedrag is natuurlijk heel makkelijk te veranderen. Als men dat wil tenminste. Dat het slechts gewoontes zijn zonder slechte intenties geven die volzinnen over educatief partnerschap aan.

Ik heb er alle vertrouwen in dat als wij nog eens ergens een opmerking over hebben de heer Berkers de discussie niet uit de weg zal gaan, een klacht van ons niet zal traineren, ons niet zal proberen te intimideren, en geen onwaarheden tegen ons zal verkondigen. Met andere woorden, dat zijn gedrag een goed voorbeeld voor onze kinderen zal zijn. Zelfs als daar wat tijd overheen gaat vinden wij dat niet erg. Als het maar verbeterd en daar hebben wij vertrouwen in.

[Lees verder: Hoe het ging bij de Commissie Onderwijsgeschillen tegen de Lidwinaschool en Askoscholen \(I\)](#)

Hoe reageert de Lidwinaschool op kritiek van de Onderwijsinspectie?

Eerder dit jaar heb ik bij de Commissie Onderwijsgeschillen een [klacht](#) ingediend tegen de directeur van de *Lidwinaschool in Amsterdam*, Maarten Berkers, en de voorzitter van Stichting Askoscholen, *Diane Middelkoop*. Een langere naam voor deze commissie is de **Landelijke Klachtencommissie Onderwijs**. Eén van de dingen waar ik over klaag is dat ze niet inhoudelijk op mijn kritiek zijn ingegaan.

Ook de onderwijsinspectie had in 2014 kritiek op de Lidwinaschool. Zij vindt dat het niveau in een aantal groepen te laag was. De meeste ouders vinden dit erg belangrijk. Hoe denk je dat de school hierop reageerde? Zouden ze het toegeven? Zouden ze iets zeggen over waaraan dit lag? Zouden ze komen met een actieplan? Oordeel zelf:

Op 9 september 2014 heeft de inspectie de Lidwinaschool bezocht. Het bezoek is afgelegd vanwege de verplichting van de inspectie om scholen voor primair onderwijs ten minste eenmaal per vier jaar te bezoeken. Tijdens het onderzoek heeft de inspectie de kwaliteit van het onderwijs op de school beoordeeld met een beperkte set indicatoren, waarmee zij overeenkomstig de Wet op het Onderwijstoezicht (WOT) kan beoordelen of de school op belangrijke onderdelen onderwijs van voldoende kwaliteit biedt. Deze indicatoren hebben betrekking op de resultaten en de ontwikkeling van leerlingen, op de zorg en begeleiding en op de kwaliteitszorg. Conform de uitgangspunten van het programmatisch handhaven is tevens standaard gecontroleerd of de school voldoet aan bepaalde wettelijke voorschriften, waaronder de onderwijstijd. De bijlage bevat een overzicht van de indicatoren en de bevindingen van de inspectie daarover. De bevindingen uit het onderzoek in het kader van het vierjaarlijks bezoek worden gebruikt om te bezien of het reeds aan de school toegekende basisarrangement kan worden gehandhaafd. Eventueel geconstateerde tekortkomingen worden betrokken bij de eerstvolgende risicoanalyse.

In het [rapport](#) van de onderwijsinspectie (2014) worden mogelijke verklaringen voor de problemen gegeven. Voor mij als ouder is het onduidelijk of deze verklaringen betekenen dat de "onvoldoende" een tijdelijke situatie is.

Zie ook de [originele reactie](#) op de site van de PO-raad, scholenopdekaart.nl (bekeken in augustus 2016). Ik denk overigens wel dat de school geprobeerd heeft iets aan de tekortkomingen te doen. Helaas weten we niet zeker of dat inderdaad zo is, en ook niet wat.

Het kan ook anders. De Rooms-katholieke Jenaplanschool de Kring in Oegstgeest had in 2013 op een aantal beleidspunten een onvoldoende gekregen van de onderwijsinspectie. Deze school reageerde als volgt:

De inspectie was zeer te spreken over de sfeer en de respectvolle

manier waarop iedereen met elkaar omgaat. Ook de eindopbrengsten van de school werden geprezen. Natuurlijk hadden ze ook wel enkele kritische opmerkingen. Wij kunnen ons er goed in vinden. De meeste punten behoren tot de ontwikkeling die wij voor ogen hebben. De begeleiding/zorg van de kinderen kan nog meer systematisch worden aangepakt. We moeten nog meer streven naar doelen voor een korte periode en deze doelen concreet formuleren. Ook het kind dient er zoveel mogelijk bij te worden betrokken. In de school zijn er allerlei initiatieven zichtbaar waarin we proberen om de kinderen goed zicht te geven wat er van hen verwacht wordt. Ook wij denken dat kinderen beter leren als ze weten welk doel er wordt nagestreefd. De inspectie wil ook graag dat we de sociale ontwikkeling van kinderen meten en volgen. Dit vormt een onderdeel van ons zorgplan en staat in ons schoolplan voor komend schooljaar ingepland. Een beetje in lijn hiermee is het derde punt van kritiek. We zijn verplicht als school om het veiligheidsbeleid te omschrijven en regelmatig na te vragen- minimaal 1x per twee jaar- of de betrokkenen bij de school vinden dat er sprake is van een veilige omgeving . Dit om vooral preventief in te kunnen spelen op situaties die zich aandienen.

Zie ook de [originele reactie](#) op de site van de PO-raad, scholenopdekaart.nl (bekeken in augustus 2016).

[Lees verder: Wat zei de commissie Onderwijsgeschillen van onze klacht over Askoscholen en de Lidwindaschool?](#)

Wat zei de commissie Onderwijsgeschillen van onze klacht over Askoscholen en de Lidwindaschool?

Op 1 juli 2016 deed de Commissie Onderwijsgeschillen uitspraak in onze [klacht](#) tegen de directeur heer Maarten Berkers van de *Lidwinaschool in Amsterdam* en voorzitter Mr. Diane Middelkoop van stichting Askoscholen. Een andere naam voor deze commissie is de **Landelijke Klachtencommissie Onderwijs**. De [uitspraak](#) was voor ons ongunstig: de klacht werd op alle punten ongegrond verklaard. Hierbij onze reactie op deze uitspraak.

De Commissie verklaart onze klacht dat de heer Berkers niet voldoende sturing geeft aan leerkrachten ongegrond. Ze vinden het normaal dat ouders een onbekende juf aanspreken op breien op het schoolplein zonder naar de kinderen te kijken en op een geweldsincident dat ze meteen de eerste dag zien. Met andere woorden er wordt veel mondigheid van ouders gevraagd: ook bij een dergelijke juf moeten ouders zich min of meer eerst als leidinggevende van de juf opstellen en dan pas kunnen ze hun beklag doen bij de schooldirecteur. Ook vind de Commissie het kennelijk niet erg dat onze algemene klacht over deze juf, die dus niets met onze kinderen te maken heeft, met onze namen erbij met de juf is besproken. Dit soort dingen waar iemand iets negatiefs doorverteld tegen een derde is voer voor allerlei conflicten. Dagelijks worden er vele uren soap-series mee gevuld. Desondanks erkent de Commissie niet dat de heer Berkers zo een klacht van een ouder onnodig heeft laten escaleren.

In mijn kacht heb ik aangegeven dat meerdere ouders klachten hadden over deze juf. De heer Berkers erkende dat ook ("er zijn verzoeken geweest") maar wilde er tegenover mij geen details over kwijt. De Commissie heeft helaas niet de moeite genomen om dit verder uit te zoeken, bijvoorbeeld tijdens de hoorzitting.

Ook mijn klacht over het frequente TV-kijken is ongegrond verklaard. Ze zeggen dat de partijen elkaar over de frequentie ervan tegenspreken en dat er verder geen aanwijzingen zijn dat er frequent TV gekeken wordt. Dat laatste klopt niet: in een brief van een andere ouder aan de Commissie bevestigt een ex-leerling dat er sinds de invoering van het digibord regelmatig TV gekeken wordt. Dit "om de klas rustig te houden". Volgens deze ex-leerling werd er voornamelijk naar Mr. Bean gekeken. Ouders met een soortgelijke klacht raad ik aan om een logboek bij te houden met wanneer en waar er naar gekeken wordt.

Waarschijnlijk zou je dat zelfs met meerdere ouders moeten doen. Dat gaat wel erg ver, te ver voor mij, maar achteraf blijkt dat dat bij de combinatie Lidwinaschool en de Commissie Onderwijsgeschillen helaas moet. Hier is de verklaring van de ex-leerling, een buitenstaander, door de Commissie genegeerd. Tenslotte hebben wij als ouders geen enkel belang om hierover te liegen. De heer Berkers en mevrouw Middelkoop hebben dat wel.

Ondanks dat de Commissie het klachtonderdeel over het TV-kijken ongegrond heeft verklaard blijft Berkers' ontkenning dat er veel pulpprogramma's gekeken werden opmerkelijk. Onze beide kinderen (4 en 6) kwamen meerdere keren per week thuis met verhalen dat ze programma's als Mr. Bean (tekenfilm) en

Buurman & Buurman hadden gekeken. De school laat vervolgens meer dan een maand in het midden hoeveel er gekeken wordt. Dan ontkent Berkers opeens dat er veel naar dit soort programma's gekeken wordt. Wie is dan het meest geloofwaardig? Later hebben wij bovendien een verklaring gekregen van een wat oudere ex-leerling die onze vermoedens bevestigde. Na de uitspraak is het frequente gebruik van het Digibord voor filmpjes nog eens door een ouder bevestigd. Zij zei dat er vooral aan het einde van de dag gekeken werd.

Ook verklaart de Commissie onze klacht dat klachten stelselmatig getraineed worden ongegrond. Zij vinden het normaal dat de school een belafsprake zonder reden te geven of excuses te maken niet nakwam. Dat de heer Berkers de overplaatsing van onze zoon traineerde door het eerst 2 weken te willen aankijken met de juf (alsof hij niet eerder van klachten over deze juf had gehoord) en vervolgens een paar dagen later besloot om niet over te plaatsen. Zij vinden het kennelijk normaal dat er in de eerste instantie niets is gezegd over de frequentie van het TV-kijken. Pas vele weken later kwam er een ontkenning, dat er maar sporadisch TV werd gekeken in de klas. Zij vinden het normaal dat er in de eerste instantie niet is gereageerd op mijn verzoek om meer informatie over het TV-kijk beleid van de school. Pas na veel aandringen kwam die informatie er weken later: er was geen TV-kijk beleid. Zij vinden het verder normaal dat de heer Berkers en mevrouw Middelkoop hun verweerschrift bij de Commissie pas op het aller-allerlaatste moment, buiten kantooruren, hebben ingediend.

De Commissie verwijt mij dat wij niet zijn ingegaan op het verzoek van Askoscholen om een gesprek met regiomanager Jan-Willem van Schendel over het TV-kijken te hebben. Ze hebben geen begrip voor het feit dat wij overdag gewoon moeten werken. Bovendien hadden wij al een gesprek met de vertrouwenspersoon van Askoscholen gehad. Dit is de heer Ben Dieker. Hij is niet onafhankelijk zoals mevrouw Middelkoop tijdens de hoorzitting tegen de Commissie zei. Hij werkt immers al zeer lang voor Askoscholen en we mogen aannemen dat hij ook in zijn functie van vertrouwenspersoon door Askoscholen betaald. In de eerste instantie toont hij aan de telefoon zich meelevend. Tijdens het gesprek met hem en de heer Berkers is hij dat niet meer. Dan legt hij geduldig het standpunt van Askoscholen uit. In het geval van onze klacht over TV-kijken kwam dat neer op dat wij ons niet moesten mengen in het beleid van de school. Op onze vraag hoe het passief TV-kijken dan te rijmen was met het beleid van de schoolwebsite, "spelenderwijs leren", had noch voorzitter Diane Middelkoop van Askoscholen noch Ben Dieker noch Maarten Berkers een bevredigend antwoord.

Verder is het zo dat Askoscholens regiomanager Jan-Willem van Schendel een historie heeft met ons. Hij had namelijk geen antwoord gegeven op 2 belangrijke vragen in zijn antwoord op een eerdere klacht van ons. De eerste vraag waarom onze toen vierjarige zoon zonder reden door de heer Berkers 2 dagen geschorst is. De tweede vraag is wat de heer Berkers en Askoscholen vinden van een juf die tijdens het speelkwartier met haar hoofd in een breiwerkje zit in plaats van op te letten wat de kinderen doen. Logisch natuurlijk dat wij weinig van zo'n extra gesprek verwachtten. En de reactie van Askoscholen bevestigde ons daarna vermoeden. Hierin werd TV-kijken met het beleid "spelenderwijs leren" gekoppeld onder het mom dat TV-kijken goed voor de ontspanning is en dat ontspanning eigenlijk ook spelenderwijs leren is. Weinig ouders zullen het hier mee eens zijn. Hoewel dit alles duidelijk in de klacht staat heeft de Commissie geen oog voor deze context. Niet voor niets heb ik 2 klachten tegelijkertijd

ingediend bij de Commissie en benadrukt dat de context zeer belangrijk is.

De Commissie is doof gebleken voor dit argument. Tijdens de zitting zei de voorzitter dat de Commissie het "complex" van de klacht beoordeeld in plaats van dat de Commissie de punten waarop geen verweer is gevoerd toewijst, zoals bij een procedure bij een rechter. Noch het eerste noch het tweede heeft de Commissie gedaan. In plaats daarvan hebben ze elk punt strict afzonderlijk beoordeeld. Ze hebben verder nauwelijks zelf onderzoek gedaan. In plaats daarvan zijn ze vooral afgegaan op wat de heer Berkers en mevrouw Middelkoop tijdens de hoorzitting zeiden zonder dat te verifiëren met wat er op papier staat.

Ook onze klacht dat de Lidwinaschool en Askoscholen klachten bagatelliseert verklaarde de Commissie ongegrond. Zoiets is inderdaad moeilijk hard te maken. De school deed het echter voorkomen dat wij de enige waren die over de juf klaagden. Dat noem ik bagatelliserend gedrag. Toen wij erachter kwamen dat er al andere ouders over deze juf hadden geklaagd wilde de heer Berkers daar niets over kwijt. Ook dat is een vorm van bagatelliseren. Bij het TV-kijken was de email van de (andere) juf duidelijk bagatelliserend. Dat men lang niets wou zeggen over de frequentie van het TV-kijken is ook een vorm van bagatelliseren. De commissie heeft verder geen oordeel over of TV-kijken ter ontspanning zoals Middelkoop schrijft nu wel iets is wat ouders van een school verwachten.

De commissie verklaarde onze klacht dat mevrouw Middelkoop en de heer Berkers zich niet integer gedragen ongegrond. Ik heb in de stukken veel voorbeelden van niet-integer gedrag gegeven. Bijzonder is dat de Commissie focust op dat de heer Berkers zich "meester" op Twitter noemt. Dat vinden ze niet erg omdat Berkers aanvoerde dat iedereen zich op de school "meester" of "juf" noemde omwille van het "pedagogisch klimaat". Feit blijkt wel dat hij tegen ons niet wilde zeggen of hij de Pabo had gedaan. Daaruit blijkt de intentie om te verhullen dat hij geen "meester" is. Verder noemt hij zich ook op de site van de school zelf "meester" (juni 2016). Dat doet hij op de pagina met de lijst van leerkrachten. Daaruit leiden ouders ten onrechte af dat hij dat hij de Pabo heeft gedaan. Dat soort overwegingen noemt de Commissie allemaal niet. Ook is het op grond van de stukken zeer aannemelijk dat de heer Berkers en mevrouw Middelkoop tijdens de zitting en in hun verweer onwaarheden hebben verteld. De meeste ouders zullen het verdedigen van TV-kijken als onderdeel van "spelenderwijs leren" niet integer vinden. Voor de commissie kan dat allemaal gewoon. Die gelooft gewoon alles, en ze kijken niet naar wat het meest waarschijnlijk is op grond van wat er op papier staat.

Ook de klacht dat de heer Berkers en mevrouw Middelkoop zich intimiderend gedroegen verklaarde de commissie ongegrond. Ik kon het niet goed bewijzen. Dat Middelkoop in een brief insinueerde dat mijn klagen niet in het belang van mijn kinderen was daar stapten ze over heen. Ze gaven daarbij als reden dat ik het vele TV-kijken (met een zak chips erbij) als ernstige misstand had bestempeld. Als klagende ouder zit je dus in een spagaat. Aan de ene kant wil je duidelijk zijn en aan de andere kant mag je niemand voor het hoofd stoten. Ze vermelden in hun uitspraak niet dat ik in dezelfde email daar meteen een forse nuancering aan toe heb gevoegd, namelijk dat ik het de juffen niet persoonlijk kwalijk nam. Dat was kennelijk niet genoeg. Dat de school onze eerdere klacht over de juf nodeloos heeft laten escaleren telde voor de Commissie niet mee. Ook negeerde de commissie een soortgelijke intimiderende brief van Askoscholen aan een andere ouder en een ingezonden verklaring over een ander soortgelijk

voorval van weer een andere ouder. Beide ouders hadden geen kinderen meer op de school en dus geen belang bij het gegrond verklaren van dit klachtonderdeel.

De voorzitter zei tegen ons dat "het complex van de klacht" (het was slecht te verstaan) zal worden beoordeeld. Hij wilde hiermee het verschil aangeven met een gewone rechtszaak. Daar worden de punten waarop geen verweer wordt gevoerd toegewezen. Onze klacht is bij uitstek geschikt voor een beoordeling op het geheel. Voor de meeste onderdelen zijn er meerdere aanwijzingen. Meestal kleine aanwijzingen, soms grotere en samen is er een duidelijk patroon zichtbaar.

Neem bijvoorbeeld integriteit. De heer Berkers weigerde mij de reden van de schorsing van mijn zoon te noemen. Tegen de commissie ontkende hij dat overigens. Op grond van de correspondentie is het onwaarschijnlijk dat de heer Berkers ons de reden van Ivo's schorsing heeft gezegd. Anders had ik niet om deze reden gevraagd in mijn latere brief aan Askoscholen. Ook van Askoscholen kreeg ik vervolgens geen antwoord op deze vraag. Bij onze vraag over het breien van de juf ging het net zo. Ook de ontkenning van het frequente kijken van pulpprogramma's op het digibord is gewoon niet geloofwaardig. Wie moeten wij geloven, onze kinderen en die oudere ex-leerling of de heer Berkers? De heer Berkers is de enige die er belang bij heeft om een sociaal wenselijk antwoord te geven. Als er inderdaad maar heel weinig van dat soort programma's gekeken werden dan had de juf dat bovendien wel direct aan ons geantwoord. Berkers ontkenning kwam ongeveer 2 maanden later. Dan is er dat hij zich "meester" noemt op de teampagina van de schoolwebsite en op Twitter. Voor het pedagogische klimaat zei hij tegen de Commissie. Tegen ons wilde hij echter niet zeggen of hij de Pabo had gedaan. Dat staat in mijn klacht en heeft hij nooit ontkend. Maar dat hij dat niet kwijt wilde is een aanwijzing dat hij niet wil dat ouders te weten komen dat hij de Pabo niet gedaan heeft. Zo zijn er nog meer aanwijzingen. Al die aanwijzingen bij elkaar vormen natuurlijk één geheel. De Commissie Onderwijsgeschillen heeft daar helaas geen oog voor gehad. Zij lijken alle afzonderlijke feiten ook echt los van elkaar te hebben beoordeeld.

Ik ben in ieder geval blij dat ik dankzij de klacht bij de onderwijscommissie eindelijk antwoord heb op een paar belangrijke vragen:

1. Waarom de directeur mijn zoon van net 4 jaar 2 dagen heeft geschorst. Dat was omdat er per dag maximaal één nieuw kind in een kleuterklas mag instromen.
2. Wat de directeur vindt van een juf die zit te breien op het schoolplein. Dat keurde hij niet af.

Ook ben ik blij dat het Digibord nu veel minder voor pulpprogramma's wordt gebruikt. Er is zelfs een kleine aanwijzing dat de juf waarover wij geklaagd hebben zich verbeterd heeft. Leerkrachten houden het traktatiebeleid beter in de gaten. Het schijnt zelfs dat sommige groepen tussen de middag naar een speeltuin in de buurt lopen om zo andere kinderen meer buitenspeeltijd op het nu eenmaal kleine schoolplein te geven. Dat scheelt misschien weer een paar bijziende kinderen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat bij volgende klachten de communicatie met de school soepeler gaat verlopen.

Lees verder: [Wat vinden andere ouders van de Lidwinaschool in Amsterdam?](#)

Wat vinden andere ouders van de Lidwinaschool in Amsterdam?

Mensen - [Scholen](#)

vrijdag, 02 september 2016 21:54

Zoals ik in eerdere stukjes heb beschreven hebben wij een [klacht](#) over de directeur van de *Lidwinaschool Amsterdam*, de heer Maarten Berkers, ingediend bij de **Landelijke Klachtencommissie Onderwijs**. Deze commissie wordt ook wel de *Commissie Onderwijsgeschillen* genoemd. Het ging om niet-integer gedrag tegenover ons en andere ouders. De Lidwinaschool is onderdeel van de Stichting Askoscholen met als voorzitter mevrouw Diane Middelkoop. De voorzitter van de Stichting Askoscholen ondersteunt de heer Berkers in zijn gedrag, en doet er zelf aan mee. Zo blijkt duidelijk uit brieven aan ons.

Zij was aanwezig bij de hoorzitting over onze klacht. Daar zei ze iets dat erop neer kwam dat uit de ouderenquête niet bleek dat klachten getraineed en gebagatelliseerd werden en dat klagende ouders werden geïntimideerd. Alsof ouders zoiets op een vragenlijst zouden zetten! Toch had zij wel degelijk kunnen weten dat andere ouders niet zoveel op hebben met de schoolleiding. Uit de ouderenquête van 2014 blijkt namelijk dat ouders de schoolleiding een negatief punt vinden. Ik zou er graag meer over willen weten. Andere scholen publiceren veel gedetailleerdere resultaten van ouderenquêtes op hun website.

Anderen hebben over de situatie op de Lidwinaschool in 2011 gepubliceerd. Zie deze [open brief](#) aan Askoscholen en dit [dossier](#). Ze wilden daarmee een einde maken aan de jarenlange pestproblemen met geweld. Op de hoorzitting bij de Commissie Onderwijsgeschillen noemde mevrouw Diane Middelkoop dit "oude koeien". De heer Berkers deed ook voorkomen alsof deze problemen tot het verleden behoorden. Hi zei dat de school toen "een slag" moest maken. Verschillende ouders uit die tijd hebben mij echter verzekerd dat er te weinig is veranderd.

Ik geloofde het niet, dat de Lidwinaschool nog steeds met grote pestproblemen zou worstelen. Onlangs ben ik er echter achter gekomen dat aan het eind van vorig schooljaar (2015/2016) er 2 leerlingen naar een andere school zijn vertrokken. Dit weer vanwege **problemen met de sociale veiligheid** in een klas in de bovenbouw. Eén van hen werd volgens zijn moeder al meer dan 2 jaar gepest, met geweld. Zij had hier al zeer veel overleg over gevoerd. Dat er sprake was van geweld blijkt ook uit wat regiomanager Jan-Willem van Schendel van Askoscholen erover zegt. De leerling wilde uiteindelijk niet meer naar school komen. Ook andere ouders hadden er met de schoolleiding over gesproken. Ouders uit die klas hebben de directeur daarna nog gezamenlijk een brief geschreven. Twintig (keer 2) ouders hebben hun steun betuigd aan de opstellers van de brief. Veel ouders hebben deze brief ook ondertekend. Enkele ouderparen waren daar ne te laat mee maar hebben dus wel hun steun betuigd.

Directeur mevrouw Middelkoop heeft op dit verhaal [gereageerd](#). Ze ontkende niet dat er aan het eind van schooljaar 2015/2016 2 kinderen wegens jarenlange (gewelddadige) pesterijen van school zijn gegaan. In plaats daarvan schreef ze dat de sociale veiligheid op de Lidwinaschool gegarandeerd is. Ik vraag me af hoe dat dan gewaarborgd wordt. In de praktijk kan op geen enkele school de sociale veiligheid gegarandeerd worden. Net zo min als gegarandeerd kan worden dat bij jullie in de straat niet ingebroken wordt. Zij heeft mij verder op zeer dwingende en intimiderende toon gevraagd deze website offline te halen. Daarbij reageert zij nauwelijks inhoudelijk op mijn teksten. Noch zij noch de heer Berkers hebben gereageerd op mijn verzoeken om in detail te beschrijven wat er volgens hen hiervan niet klopt.

Onderdeel 1

Klacht gericht tegen : De heer Maarten Berkers (Dhr. M. Berkers)

Functie : Directeur St. Lidwinaschool

Klacht gericht tegen : Mevr. Diane Middelkoop (Mw. mr. A. N. Middelkoop)

Functie : Voorzitter Stichting Askoscholen

Kernachtige samenvatting van de klacht:

1. Onbehoorlijke behandeling van klachten van ouders. Bijvoorbeeld niet inhoudelijk reageren op klachten van ouders en intimiderend en ander niet-integer gedrag tegenover ouders,
2. Het niet volgen van het onderwijsbeleid zoals dat o.a. op de website van de school beschreven staat.
3. Het niet kunnen coachen van leerkrachten door de heer Berkers.

Bijlagen:

Betreft: functioneren van de juf Ivo en hoe de school en Askoscholen deze klacht behandelden.

1. Klacht over de juf van Ivo. *Datum:* 28 augustus 2015.
2. Antwoord op onze klacht van 28 augustus 2015 van Askoscholen. *Datum:* 21 september 2015.

Betreft: TV-programma's kijken in klassen van Sofie en Ivo en hoe de school en Askoscholen deze klacht behandelden.

3. Klacht over het vele pulp-filmpjes kijken in de klas. *Datum:* 16 februari 2016.
4. Antwoord Askoscholen op onze klacht van 16 februari 2016. *Datum:* 21 maart 2016.

Inhoudsopgave:

Bladzijde 1: voorblad met gegevens betrokkenen.

Bladzijde 2: kernachtige samenvatting van de klacht, lijst met bijlagen, inhoudsopgave,

Bladzijde 3: begin toelichting op de klacht.

Bladzijde 8: beschrijving klacht over het functioneren van een juf.

Bladzijde 10: beschrijving klacht over het vele pulp-programma's kijken in de klassen.

Bladzijde 12: afsluiting.

Toelichting:

Door wat ik hier opschrijf moet u niet gaan denken dat ik in alle opzichten zeer negatief over de Lidwinaschool denk. Er zijn ook heel goede dingen aan de Lidwinaschool. Zo ben ik zeer tevreden met het mobieltjesbeleid.

Soms gebruik ik de ik-vorm en soms de wij-vorm. Voor de duidelijkheid: mijn vrouw staat volledig achter deze klacht.

Doel van onze klacht

Hierbij vragen wij uw mening over de manier waarop Stichting Askoscholen en in het bijzonder de Lidwinaschool met klachten omgaan. Wij hopen dat het beleid t.a.v. klachten op Askoscholen en de Lidwinaschool hierdoor verbeterd.

In het bijzonder zouden wij graag zien dat een onafhankelijke integriteitscommissie gaat onderzoeken hoe de Stichting Askoscholen en de scholen die daaronder vallen met klachten omgaan. Gedurende dit onderzoek doet Askoscholen er goed aan om alle nieuwe klachten te laten beoordelen door de commissie Onderwijsgeschillen.

Het is niet mijn idee dat deze commissie een tandeloze tijger of een doofpot wordt. Deze commissie zou aanbevelingen moeten doen over hoe de integriteit van de organisatie zo nodig het beste verbeterd kan worden. Omdat integriteit sterk verbonden is met personen verwachten wij dat zulke aanbevelingen in ieder geval het afscheid van mevrouw Diane Middelkoop en de heer Maarten Berkers zullen zijn.

Ook verwachten wij dat het eindrapport van een dergelijke commissie openbaar wordt gemaakt. Verder verwachten wij dat deze publicatie onder de aandacht wordt gebracht van alle ouders met kinderen op één van de Askoscholen.

Een laatste aanbeveling van ons is dat alle scholen binnen Askoscholen mee gaan doen aan (één van) de landelijke ouderenquête(s). De resultaten daarvan zouden dan jaarlijks op de websites van de scholen gepubliceerd moeten worden.

Zijn er slagers die de keuring van hun eigen vlees proberen te saboteren?

Askoscholen en de Lidwinaschool maken het moeilijk voor ouders om te klagen. Men eist bijvoorbeeld dat ouders precies een bepaalde procedure moeten doorlopen. Zo niet dan legt men de klacht naast zich neer. Zelfs als de ouders met zeer sterke argumenten komen waarom zij van die procedure afwijken. Ondanks zeer sterke argumenten is onze eerste klacht afgewezen omdat wij ons niet aan die procedure hebben gehouden. Wisten wij veel.

De Lidwinaschool heeft bovendien onlangs de manier waarop ouders mogen klagen nog verder beperkt. Ouders mogen niet meer per e-mail klagen. Kennelijk is er zoveel onvrede onder ouders over de school dat de Lidwinaschool deze maatregel nodig heeft. Het is de bedoeling dat ouders alleen nog mondeling klagen, in een persoonlijk gesprek overdag. Dat betekent dat een groot aantal ouders monddood wordt gemaakt. Zij moeten meteen een dag vrij nemen om ergens over te klagen. Als dat überhaupt mogelijk is zullen ze dat niet snel doen.

Er wordt traag gereageerd op klachten. De allereerste reactie is nog wel redelijk vlot maar daarna wordt er duidelijk getraineed. Zo wordt het initiatief voor elke vervolgstap altijd overgelaten aan de ouders. Waarom doen ze dat zo? Men probeert door te traineren ouders te ontmoedigen te klagen. Wordt een klacht aanvankelijk beantwoord dan wordt de klacht gebagatelliseerd. Houden de ouders dan nog niet op met klagen dan wordt er geïntimideerd. Vervolgens doet men geen inhoudelijke uitspraak over de klacht. In het allerlaatste stadium worden er alsnog dingen ontkend, ook al is dat in tegenspraak met wat er eerder gezegd is.

Wat is het belang van de school hierin? Wij denken dat de manier waarop de Lidwinaschool klachten behandelt de kwaliteit van de school negatief beïnvloed. Wij zouden daarom graag zien dat de Lidwinaschool klachten constructiever en integerder gaat behandelen. Dat geldt ook voor de Stichting Askoscholen. Het bestuur van Askoscholen blijkt namelijk volledig achter de hierboven beschreven manier van klachtenbehandeling te staan. Het bestuur doet zelfs actief mee aan deze manier van klachtbehandeling. Van één andere school weten wij verder dat klachten op een soortgelijke manier zijn afgehandeld en dat het bestuur van Askoscholen daaraan mee deed. Onze inschatting is dan ook dat op veel scholen binnen Askoscholen de afhandeling van klachten op de hierboven beschreven wijze verloopt.

Waaruit blijkt dat mevr. Middelkoop en de heer Berkers een verkeerde instelling hebben t.o.v. klagers

Dat Stichting Askoscholen en de heer Berkers een broertje dood hebben aan klagers blijkt het duidelijkst uit de reactie van voorzitter mevrouw Diane Middelkoop op mijn tweede klacht. Zij heeft geen oog voor onze situatie als de heer Berkers mij kwalijk neemt dat mijn klagen de school ter verantwoording roept en zegt dat mijn klagen dwingend is. Zij schrijft dat de school probeert het gesprek met ons gaande te houden. Het omgekeerde is waar. Na de eerste reactie moeten steeds wij het initiatief nemen om het gesprek gaande te houden. Zij onthoudt zich vervolgens van een feitelijk oordeel over of mijn manier van klagen de school ter verantwoording roept en dwingend is. Meteen daarna spreekt ze zichzelf tegen. Ze schrijft nameijk dat onze manier van aandacht vragen voor onze standpunten niet in het belang van een goede relatie tussen mij en de school is en ook niet in het belang van mijn kinderen is.

Klachten roepen inherent altijd iemand ter verantwoording en hebben daarom een enigszins dwingend karakter. Vrijwel alle moderne organisaties stappen daarover heen en nemen de klager serieus. Zij doen goed onderzoek en gaan inhoudelijk op de klacht in. De bevindingen gebruiken ze om zich te verbeteren. Zij bedanken de klager. Zo niet Maarten Berkers en Diane Middelkoop van Askoscholen dus.

Hoe Askoscholen en de heer Berkers ouders intimideren

Iemand met macht is veel sneller aan het intimideren dan omgekeerd. Zo iemand moet daarom voorzichtiger zijn in zijn woordgebruik dan andersom. Dat voorkomt escalatie van conflicten. De Nederlandse politie weet dit. Zij behandelen verkeersovertreders daarom zeer correct. De heer Berkers en mevrouw Middelkoop kunnen wat van deze organisatie leren. Een klager dwingend noemen en hem meerdere malen kwalijk nemen dat hij de school ter verantwoording roept is een vorm van intimideren, als zij dat doen. Dit is des te meer intimiderend als zij dat doen in combinatie met andere negatieve opmerkingen over de klager en de klacht. Mevrouw Middelkoop noemt bijvoorbeeld mijn klachten niet in het belang van mijn kinderen. Zo'n opmerking is de wereld op zijn kop zetten en op zichzelf ook al een vorm van intimideren.

Wij proberen gewoon ervoor te zorgen dat de school een juf op het rechte spoor zet en dat de kinderen les krijgen in plaats van dat ze passief TV kijken naar pulpprogramma's. Hoe kan dat nu niet in het belang van de kinderen zijn?

Zou de vorige directeur van de Sint Antoniuschool ook iets dergelijks gezegd hebben? Ik heb gesproken met een zeer goed ingevoerde ouder van de Sint Antoniuschool. Deze ouder bevestigde het beeld dat ik hier schets. Deze ouder noemde het bagatelliseren, traineren, intimideren en afpoeieren van klagers en klachten iets dat diep in de cultuur van Askoscholen verankerd is. Specifiek liet deze persoon zich zeer negatief uit over mevrouw Middelkoop en regiomanager de heer Van Jan-Willem Schendel. Ook ik heb als klager alleen maar negatieve ervaringen met de heer Van Schendel maar zal deze niet in deze klacht behandelen.

Ook mijn verzoek om het rolgordijn in Sofie's klas zo te repareren dat het weer open kan is natuurlijk alleen maar goed geweest voor de kinderen. De juffen kregen het bij de heer Berkers niet voor elkaar, maar ik gelukkig wel.

Niet alleen werd mij in de schoenen geschoven het belang van de kinderen te schaden. Ook op andere manieren is er geïntimideerd. De barse weigering van de heer Berkers met mij te praten tijdens het gesprek op de gang voor de tweede klacht is een voorbeeld. Een ander voorbeeld is de bespreking voor de eerste klacht waarbij de heer Berkers zo tegen mijn vrouw tekeer ging dat ze een spontane bloedneus kreeg. Ook had hij tijdens het gesprek met de vertrouwenspersoon voor de tweede klacht het erover om een klacht tegen mij in te dienen.

Hoe hoog ligt de lat bij Askoscholen op gebied van integriteit?

In deze inleiding wil ik nog een aantal opmerkingen over integriteit maken. Uit de gebeurtenissen rond mijn klachten blijkt dat de integriteit van de heer Berkers en Askoscholen als organisatie in het algemeen laag is. Wij observeren het volgende:

1. Askoscholen en de Lidwinaschool handelen niet integer door klagers op allerlei manieren te intimideren.
2. Op dezelfde cruciale vragen worden er verder steeds andere antwoorden gegeven. Het doel daarbij is de klagers af te poeieren.
3. Tenslotte maken Askoscholen en de Lidwinaschool klagen onnodig tijdrovend voor ouders.

Ik vind het gebrek aan integriteit bij Askoscholen en de Lidwinaschool zeer problematisch. Kinderen brengen veel tijd op de scholen door en zullen onvermijdelijk ook met Askoscholens lage integriteitsmaatstaven te maken krijgen. Het slechte voorbeeld kan zeer schadelijk voor hen zijn.

Waarom wij onze kinderen niet naar een andere school laten gaan

Het ligt natuurlijk voor de hand om onze kinderen naar een andere school te laten gaan. Dit heeft de heer Berkers in een recente email nog gesuggereerd, wat wij niet erg chique van hem vinden. Switchen van school is helaas ingrijpend voor onze kinderen, vooral voor onze dochter. Bovendien is het binnen Amsterdam zeer moeilijk om überhaupt een plek te krijgen op een andere school. In de praktijk is er geen vrije schoolkeuze in Amsterdam. Wij kunnen daarom weinig anders dan met onze klachten de school te proberen te verbeteren.

Beschrijving van de twee klachten

Tot zover de algemene beschrijving van hoe Askoscholen en de Lidwinaschool met klagende ouders omgaat. Hieronder volgt nog een globale beschrijving van het verloop van onze 2 klachten. In de bijlagen vind u de volledige klachten met daarbij de reacties van Askoscholen.

Eerste klacht: hoe de school de leerkrachten begeleidt

Toen Ivo begin april 2015 zijn eerste schooldag had zag mijn vrouw een juf die slecht orde hield, Ze zag ook meteen waartoe dit kan leiden. Er was namelijk een geweldsincident tussen 3 kleuters in de gang terwijl die kleuters in de klas hadden moeten zijn. De juf was in de klas en daardoor niet in staat om op de gang toezicht te houden. Vervolgens zag zij dat de juf op het schoolplein zat te breien zonder de kinderen in de gaten te houden.

Wij hebben toen overplaatsing aangevraagd. Al bij het eerste contact over dit verzoek met de intern begeleider zei de school dat er nooit werd overgeplaatst. Dat past goed bij wat we nu weten over hoe de school met klachten omgaat.

We hebben er niet voor gekozen om de juf met onze bevindingen te confronteren. We kenden haar immers niet en wat mijn vrouw gezien had was vrij ernstig. Wij vonden dat het niet op ons vlak lag om een juf ter verantwoording te roepen. In dit geval kan een leidinggevende dat beter doen. Dat Askoscholen en de Lidwinaschool puur procedurele argumenten gebruikt om klagers de mond te snoeren konden wij toen niet weten.

De school heeft toen met de juf gesproken en heeft daarbij zonder onze toestemming onze naam genoemd. Dat nemen wij de school ernstig kwalijk. Het was evenmin nodig omdat dit een algemene klacht betrof die niet specifiek op Ivo betrekking heeft. Hiermee heeft de school ons willens en wetens als de boze hond tegenover de juf afgeschilderd. Noch de school noch Askoscholen heeft toegegeven dat ze dit niet hadden mogen doen. Laat staan dat ze hiervoor excuses gemaakt hebben.

De school is vervolgens een afspraak tussen mijn vrouw en een intern begeleider niet nagekomen. Nooit heeft mijn vrouw daarvoor excuses ontvangen. Vanaf dat moment moesten wij al het initiatief zelf nemen. In een later gesprek heeft de heer Berkers min of meer toegegeven dat de juf niet goed functioneerde maar hij wou het nog 2 weken aankijken. Dat is traineren. Mijn vrouw heeft toen weer een afspraak gemaakt en vervolgens draaide de heer Berkers 180 graden. Hij ontkende alles over de juf.

Hij deed dat verder op een behoorlijk intimiderende manier, met een luide stem. Zij was volkomen van slag door zijn demonstratie van alpha-man gedrag. Het heeft waarschijnlijk tot een flinke verhoging van haar bloeddruk geleid want ze kreeg op dat moment een spontane bloedneus.

Aanvankelijk motiveerde hij zijn besluit om Ivo niet over te plaatsen niet. Ook niet na aandringen van mij. Toen ik bleef aandringen op een motivering heeft hij uiteindelijk toch besloten om Ivo over te plaatsen. Dit deed hij wel met een ongemotiveerde opmerking dat onze opstelling jegens de school en de juf niet correct zou zijn (intimideren). Zie zijn email van 21 april 2015.

Inhoudelijk heeft Askoscholen niet op mijn zeer gedetailleerde kritiek gereageerd:

1. Het bestuur is niet ingegaan op mijn stelling dat het onbehoorlijk is om onze algemene kritiek buiten ons om met onze namen erbij voor te leggen aan de juf.
2. Ook zegt het bestuur niets over de 180 graden draai die de heer Berkers maakte: eerst ontkennen dan toegeven en dan weer ontkennen.
3. Noch de heer Berkers noch het bestuur beantwoordden onze vraag wat zij ervan vinden dat de juf (of zelfs een juf in het algemeen) geen toezicht hield op het schoolplein.
4. Noch het bestuur noch de heer Berkers hebben antwoord op onze vraag gegeven waarom Ivo 2 dagen niet naar school mocht.
5. Het bestuur gaat niet in op onze inhoudelijke argumenten voor het niet precies volgen van de klachtenprocedure van Askoscholen.
6. In ons gesprek met de vertrouwenspersoon erbij weigerde de heer Berkers iets te zeggen over zijn opleiding en onderwijservaring. Hij weigerde te antwoorden op onze vraag of hij de Pabo had afgerond en of hij ooit voor de klas had gestaan. Het coachen en zo nodig corrigeren van leerkrachten behoort echter wel tot zijn takenpakket, zo liet hij ons weten. Een terechte vraag aan het bestuur is daarom hoe de heer Berkers kennelijk zonder onderwijservaring een juf kan coachen. Het bestuur geeft geen antwoord op deze vraag. Waarom wil noch de heer Berkers noch het bestuur iets kwijt over zijn CV?
7. Meer algemeen volstaat het bestuur met te zeggen dat men het door mij geschetste beeld van de heer Berkers niet herkent. Men gaat zo volledig voorbij aan wat er over de heer Berkers in mijn klacht beschreven staat. Is het dan gek dat wij ons als klagers niet serieus genomen worden?

Op de Lidwina-school zijn er veel ouders met soortgelijke ervaringen als wij. Heeft het bestuur mijn klacht serieus onderzocht, bijvoorbeeld op de door mij voorgestelde manier? Houdt de heer Berkers klachten over leerkrachten in een logboek bij? Heeft het bestuur ooit onafhankelijk onderzoek laten doen? Of steekt het bestuur hier de koppen in het zand? Uit niets blijkt dat men onderzoek heeft gedaan naar bijvoorbeeld andere klachten over de juf.

De nieuwe regel van de school dat ouders hun klachten niet in een email mogen verwoorden is zeker aanleiding voor een onafhankelijk onderzoek.

Tweede klacht: frequent pulp-programma's kijken in de klas

Sinds de zomervakantie van 2015 kwamen onze kinderen meerdere keren per week thuis met verhalen dat ze peuterprogramma's hadden gekeken. Het ging bijvoorbeeld om programma's als Buurman & Buurman en de tekenfilmpjes van Mr. Bean. Ook viel het mijn vrouw op dat als zij de kinderen 's middags bracht en ophaalde er in veel lokalen filmpjes werden gekeken. We zijn het een paar maanden gaan bijhouden aan de hand van de verhalen van onze 2 kinderen. Hierdoor werden onze vermoedens bevestigd.

Toen het zover ging dat mijn dochter zat te kijken naar Buurman & Buurman met een zak chips erbij heb ik er een vriendelijke email aan de juf over gestuurd. Ook bij deze klacht was het zo dat de rechtvaardiging voor het kijken naar pulp-programma's een aantal keren wisselde:

- [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
2. [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
- [Redacted]
3. Ik heb hem daarop de vragen per email gesteld. Pas na 6 dagen wachten kwam er een reactie (traineren). Hij vond dat ik als klager de school ter verantwoording riep en dwingend was. Dat is inherent aan klagen en geeft dus aan hoe de school over klagers denkt. In deze mail verdedigde hij het kijken naar pulpprogramma's zoals Buurman & Buurman. Hij noemde het goed voor de sociale ontwikkeling van kinderen.
4. Ook in zijn email naar mij gaf hij geen opening naar een gesprek. Het kostte de school teveel tijd en het was niet zijn taak. Ik heb toch de vertrouwenspersoon, de heer Dieker gebeld. Na zijn tussenkomst ging de heer Berkers toch akkoord met een gesprek. Zo traineerde hij wel de voortgang van de klachtenprocedure. Ongeveer 5 weken na mijn eerste email hadden we dit gesprek. In dit gesprek gaf hij weer een andere rechtvaardiging voor het frequente pulp-programma's kijken op de school. Hij zei dat het TV-programma's kijken paste in het beleid van de school. Het ging erom de kinderen een blik op de wereld te bieden. Op de website staat echter dat het beleid ontwikkelingsgericht onderwijs is en spelenderwijs leren. We kregen geen antwoord op mijn vraag hoe dat TV beleid te verenigen is met een beleid om kinderen spelenderwijs te laten leren.
5. De heer Berkers antwoordde aanvankelijk niet op mijn emails met verzoeken om beleidsnota's (traineren). Pas nadat ik dit gemeld had bij Askoscholen reageerde hij. Uiteindelijk kon hij mij geen beleidsdocumenten geven waarin iets over filmpjes kijken op het digibord staat. Mevrouw Middelkoop schreef in haar antwoord wel hoe spelenderwijs leren met het frequente passieve kijken naar peuterprogramma's te verenigen valt. Zij beweert dat de ontspanning die het filmpjes kijken biedt valt onder "spelenderwijs leren". Verder beweert ze dat kinderen indirect (onbewust?) iets leren van het frequent kijken naar steeds maar dezelfde soorten peuterprogramma's.

Uit het steeds wisselende antwoord op dezelfde, simpele vraag maak ik op dat Askoscholen en de Lidwinaschool de discussie niet met mij willen aangaan. Belangrijker voor hen is het vinden van argumenten om mij als klager af te poeieren.

Moeten wij het erbij laten zitten als wij geen antwoord krijgen op onze vragen? Wij gaan gewoon door met ons onderzoek. Wij laten ons er niet door weerhouden dat de heer Berkers en Askoscholen onze vasthoudendheid als dwingend bestempelen en niet in het belang van de kinderen. Nee, dit vreemde gedrag is op zichzelf weer het onderzoeken waard. Wij zijn ervan overtuigd dat de Lidwinaschool, Askoscholen en de kinderen veel baat hebben bij onze vasthoudendheid.

De door Askoscholen en de Lidwinaschool gepresenteerde argumenten slaan bovendien de plank volledig mis:

1. TV-programma's kijken is slecht voor de sociale ontwikkeling. De kinderen hebben tijdens het kijken immers geen sociale interactie met elkaar of met de leerkracht.
2. Volgens de juf en mevrouw Middelkoop is TV-kijken in de klas goed voor de ontspanning. Voor zover de school een plek is om te ontspannen is het speelkwartier daar de aangewezen plek en tijd voor. Niet voor niets zijn er voorschriften met betrekking tot de duur van het speelkwartier. Door kinderen frequent te laten TV-kijken om ze extra te laten ontspannen rekt de school deze regels op. Voor zover er meer behoefte is aan ontspanning kan de school dat op een andere manier inrichten dan door de kinderen steeds pulp-programma's te laten kijken. De leerkracht zou bijvoorbeeld kinderen in de kring kunnen laten vertellen over wat ze meegemaakt hebben, of samen een toneelstukje kunnen laten maken. Zo ging dat vroeger in ieder geval en zo gaat het nog steeds op andere scholen.
3. De TV-programma's hebben sowieso geen educatieve component. Daarbij komt dat er steeds naar hetzelfde soort TV-programma's worden gekeken, zoals de tekenfilm Mr. Bean (in Ivo's groep) en Buurman en Buurman (in Sofie's groep). Dat beperkt sterk de mogelijkheden om ervan te leren. Mevrouw Middelkoop ging niet in op dit argument in mijn klacht.
4. Verder worden de TV-programma's altijd passief geconsumeerd. Dus zonder uitleg van de leerkracht. En zonder dat de leerkracht aan de kinderen vragen stelt over wat ze hebben gezien. Ook dat maakt Middelkoop's argument dat kinderen "indirect" van TV programma's leren of Berkers argument dat dit de kinderen een blik op de wereld biedt zeer gezocht.
5. Passief TV-kijken is tenslotte op geen enkele manier te verenigen met "ontwikkelingsgericht onderwijs": de onderwijsvorm die de school volgens de website in de lagere klassen toepast.
6. De heer Berkers kon mij niet duidelijk maken hoe het TV-beleid te verenigen valt met het spelonderwijs leren zoals dat op de website vermeld wordt. Mevrouw Middelkoop deed wel een poging. Haar argument dat ontspanning bieden onder spelonderwijs leren valt vinden wij erg gezocht. De school houdt geen rekening met hoe de meeste ouders wat op de website staat zullen opvatten. Geen enkele ouder zal passief TV-kijken, naar steeds dezelfde pulpprogramma's, opvatten als spelonderwijs leren. Als de school en mevrouw Middelkoop dit serieus meent zijn wij van mening dat het "spelonderwijs leren" op de website valse informatie is. Misleiding dus.

Afsluiting

De details staan in de 2 klachten zelf, en in de reacties van Askoscholen. Ik ben me ervan bewust dat dit een omvangrijk dossier is geworden. Echter subtiele vormen van het afpoeieren van klagers door te bagatelliseren, liegen, intimideren, te traineren, en dergelijke zijn moeilijk hard te maken. Het kan immers een keer voorkomen dat de school niet helemaal goed op een klacht reageert. Als zoiets meerdere keren achter elkaar gebeurt is er iets anders aan de hand. De school en de Stichting Askoscholen reageert consequent iedere keer weer op dezelfde afkeuringswaardige manier op klachten en klagers.

Door zelf 2 keer de klachtenprocedure te doorlopen heb ik onderzoek gedaan naar de gedragingen van de Lidwinaschool en Askoscholen. Op die manier heb ik gevonden dat Askoscholen en de Lidwinaschool inderdaad klagers en klachten afpoeieren door onwaarheden te verkondigen, door te intimideren, traineren, en dergelijke. Veel meer onderzoek kan ik als individuele klager niet doen. Een onafhankelijke integriteitscommissie kan dat wel.

De 2 gebeurtenissen waarop de 2 klachten gebaseerd zijn vallen net binnen één jaar. Dat maakt het mogelijk om de 2 klachten naar Askoscholen als één klacht te bundelen. Hierdoor wordt het consequente patroon van niet-integere gedragingen veel duidelijker zichtbaar.

Als het aan Askoscholen had gelegen was dit niet mogelijk geweest. Men heeft namelijk geprobeerd de reactie op de tweede klacht te traineren. De heer Van Schendel heeft mij daartoe uitgenodigd voor een extra gesprek op donderdagochtend 24 maart. Omdat ik er vrijwel zeker van was dat de klacht toch zonder veel motivatie afgewezen zou worden ben ik daar niet op ingegaan. Verder ben ik er niet op ingegaan omdat ik op een donderdagochtend niet op mijn werk gemist kan worden. Het zou wat anders zijn als Askoscholen mij veel eerder gebeld had of eerder 's avonds een gesprek had aangeboden. Men had ook nog vragen per email kunnen stellen, wat men niet heeft gedaan. Daarom lijkt het erop dat dit gesprek alleen voorgesteld is om te voorkomen dat ik de eerste klacht met de tweede klacht tot één klacht kon bundelen. Dat in het antwoord op de eerste klacht een verwijzing naar de geschillencommissie ontbreekt is nog een extra aanwijzing hiervoor.